

Euroopan unionin virallinen lehti

C 131

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

62. vuosikerta

8. huhtikuuta 2019

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2019/C 131/01 Euroopan unionin tuomioistuimenviimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessä lehdessä* 1

Unionin tuomioistuin

2019/C 131/02 Unionin tuomioistuimen uuden jäsenen virkavalan vannominen 2

2019/C 131/03 Unionin tuomioistuimen uuden jäsenen virkavalan vannominen 3

Unionin yleinen tuomioistuin

2019/C 131/04 Unionin yleisen tuomioistuimen uuden tuomarin virkavalan vannominen 4

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuin

2019/C 131/05 asia C-322/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 7.2.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt High Court — Irlanti) — Eugen Bogatu v. Minister for Social Protection (Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaaliturva — Asetus (EY) N:o 883/2004 — 67 artikla — Sellaisen henkilön tekemä perhe-etuuksia koskeva hakemus, joka on lopettanut palkkatyön toimivaltaisessa jäsenvaltiossa mutta asuu siellä edelleen — Oikeus perhe-etuuksiin toisessa jäsenvaltiossa asuvien perheenjäsenten osalta — Etuuden saamisen edellytykset) 5

FI

2019/C 131/06	asia C-345/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 14.2.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Augstākā tiesa — Latvia) — Asia, jonka on pannut vireille Sergejs Buivids (Ennakkoratkaisupyyntö — Henkilötietojen käsittely — Direktiivi 95/46/EY — 3 artikla — Soveltamisala — Esitutkintatoimia suorittavien poliisimiesten videoiminen poliisiasemalla — Julkaiseminen internetin videosivustolla — 9 artikla — Henkilötietojen käsittely ainoastaan journalistisia tarkoituksia varten — Käsite — Sananvapaus — Yksityisyyden suoja).....	6
2019/C 131/07	asia C-423/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 14.2.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Gerechtshof Den Haag — Alankomaat) — Alankomaiden valtio v. Warner-Lambert Company LLC (Ennakkoratkaisupyyntö — Ihmisille tarkoitettut lääkkeet — Direktiivi 2001/83/EY — 11 artikla — Geneeriset lääkkeet — Tuotteen valmisteyhteenveto — Sellaisten viittausten poisjättäminen, jotka koskevat käyttötarkoituksia tai annostustapoja, jotka kuuluivat patenttilainsäädännön piiriin geneerisen lääkkeen tullessa markkinoille).....	6
2019/C 131/08	asia C-434/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 13.2.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Unkari) — Human Operator Zrt. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Ennakkoratkaisupyyntö — Verolainsäädännön yhdenmukaistaminen — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Direktiivi 2006/112/EY — Arvonlisäveron vähentäminen — Arvonlisäveron maksavan verovelvollisen määrittäminen — Poikkeavan toimenpiteen taannehtiva soveltaminen — Oikeusvarmuuden periaate)	7
2019/C 131/09	asia C-531/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 14.2.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Verwaltungsgerichtshof — Itävalta) — Vetsch Int. Transporte GmbH (Ennakkoratkaisupyyntö — Verotus — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — 143 artiklan 1 kohdan d alakohta — Tuonnin arvonlisäverovapautukset — Maahantuonti, jota seuraa yhteisön sisäinen siirto — Siirron jälkeen tapahtunut yhteisöluovutus — Veropetos — Vapautuksen epäminen — Edellytykset)	8
2019/C 131/10	asia C-535/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 6.2.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hoge Raad der Nederlanden — Alankomaat) — NK, joka toimii selvittäjänä PI Gerechtsdeurwaarderskantoor BV:n ja Pl:n konkurseissa v. BNP Paribas Fortis NV (Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Tuomioistuimen toimivalta ja tuomioiden täytäntöönpano siviili- ja kauppaoikeuden alalla — Asetukset (EY) N:o 44/2001 ja (EY) N:o 1346/2000 — Soveltamisalat — Ulosottomiehen konkurssi — Kanne, jonka konkurssipesän hallinnoinnista ja likvidoinnista vastaava selvittäjä nostaa).....	9
2019/C 131/11	asia C-554/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 14.2.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Svea hovrätt — Ruotsi) — Rebecka Jonsson v. Société du Journal L'Est Républicain (Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely — Asetus (EY) N:o 861/2007 — 16 artikla — Asianosainen, joka häviää asian — Oikeudenkäyntikulut — Jakautuminen — 19 artikla — Jäsenvaltioiden oikeudenkäyntimenettelyä koskeva oikeus).....	9
2019/C 131/12	asia C-562/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 14.2.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Audiencia Nacional — Espanja) — Nestrade SA v. Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) ja Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC) (Ennakkoratkaisupyyntö — Kolmastoista direktiivi 86/560/ETY — Arvonlisäveron palautusta koskevat yksityiskohtaiset säännöt — Vastaavuus- ja tehokkuusperiaatteet — Euroopan unioniin sijoittautumaton yritys — Arvonlisäveron palautuksen epäämisestä tehty aiempi lainvoimainen päätös — Virheellinen arvonlisäverotunniste)	10

2019/C 131/13	asia C-630/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 14.2.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Općinski sud u Rijeci — Kroatia) — Anica Milivojević v. Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen (Ennakkoratkaisupyyntö — SEUT 56 ja SEUT 63 artikla — Palvelujen tarjoamisen vapaus — Pääomien vapaa liikkuvuus — Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan kansainvälisiä osatekijöitä sisältävät luottosopimukset, jotka on tehty luvattomien luotonantajien kanssa, ovat mitättömiä — Asetus (EU) N:o 1215/2012 — 17 artiklan 1 kohta — Luonnollisen henkilön tekemä luottosopimus matkailumajoituspalvelujen tarjoamiseksi — Kuluttajan käsite — 24 artiklan 1 alakohta — Yksinomainen toimivalta asiassa, joka koskee esineoikeutta kiinteään omaisuuteen — Kanne luottosopimuksen mitättömäksi julistamiseksi ja esinevakuutta koskevan kirjauksen kiinnitysrekisteristä poistamiseksi)	11
2019/C 131/14	asia C-710/17: Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 14.2.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Consiglio di Stato — Italia) — Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa v. Comune di Tarvisio (Ennakkoratkaisupyyntö — Julkiset rakennusurakat — Direktiivi 2004/18/EY — 48 artiklan 3 kohta — Talouden toimijoiden teknisten valmiuksien arvioiminen ja todentaminen — Kansallinen säännös, jolla direktiiviä 2004/17 ei voida katsoa saatetuksi osaksi kansallista lainsäädäntöä — Suoraa ja ehdotonta viittausta unionin oikeuteen ei ole — Varmaan ja rajat ylittävään intressiin perustuvan vaatimuksen puuttuminen — Ennakkoratkaisupyyntön tutkimatta jättäminen)	12
2019/C 131/15	asia C-49/18: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 7.2.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Espanja) — Carlos Escribano Vindel v. Ministerio de Justicia (Ennakkoratkaisupyyntö — Julkisen talouden säästötoimenpiteet — Palkkojen alentaminen kansallisessa julkishallinnossa — Yksityiskohtaiset menettelysäännöt — Erilainen vaikutus — Sosiaalipolitiikka — Yhdenvertainen kohtelu työssä ja ammatissa — Direktiivi 2000/78/EY — 2 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan b alakohta — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 21 artikla — Tuomioistuinten riippumattomuus — SEU 19 artiklan 1 kohdan toinen alakohta)	13
2019/C 131/16	asia C-154/18: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 14.2.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Labour Court — Irlanti) — Tomás Horgan ja Claire Keegan v. Minister for Education & Skills, Minister for Finance, Minister for Public Expenditure & Reform, Irlanti ja Attorney General (Ennakkoratkaisupyyntö — Yhdenvertainen kohtelu työssä ja ammatissa — Direktiivi 2000/78/EY — 2 artiklan 2 kohdan b alakohta — Ikään perustuva välillinen syrjintä — Vastikään palvelukseen otetut opettajat — Palvelukseenoton päivämäärä — Palvelukseenoton yhteydessä sovellettava palkka-asteikko ja palkkaluokkaan sijoittaminen, jotka ovat epäedullisempia kuin ne, joita sovelletaan jo virassa oleviin opettajiin)	14
2019/C 131/17	asia C-179/18: Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 13.2.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt arbeidsrechtbank Gent — Belgia) — Ronny Rohart v. Federale Pensioendienst (Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaaliturva — Palkattujen työntekijöiden kansallisen eläkejärjestelmän mukaiset eläkeoikeudet — Euroopan unionin virkamiehen palvelukseen tulonsa jälkeen suorittaman pakollisen asepalvelusjakson huomioon ottamisesta kieltäytyminen — Vilpittömän yhteistyön periaate)	14
2019/C 131/18	asia C-231/18: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 7.2.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Oberlandesgericht Oldenburg — Saksa) — NK (Ennakkoratkaisupyyntö — Liikenne — Maantiekuljetukset — Asetus (EY) N:o 561/2006 — Asetus (EU) N:o 165/2014 — Velvollisuus käyttää ajopiirturia — Poikkeus, jota sovelletaan sellaisten ajoneuvojen osalta, joita käytetään elävien eläinten kuljetukseen maataloilta paikallisille markkinoille ja päinvastoin tai markkinoilta paikallisiin teurastamoihin)	15
2019/C 131/19	asia C-492/18 PPU: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 12.2.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt rechtbank Amsterdam — Alankomaat) — eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanoa, jonka kohteena on TC (Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa — Puitepäätös 2002/584/YOS — Eurooppalainen pidätysmääräys — 12 artikla — Henkilön pitäminen säilössä — 17 artikla — Määräaika päätöksen tekemiselle eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään säilössä pitämisen keskeyttämisestä viran puolesta sen jälkeen, kun 90 päivää on kulunut kiinni ottamisesta — Yhdenmukainen tulkinta — Määräaikojen kulumisen keskeytyminen — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 6 artikla — Oikeus vapauteen ja turvallisuuteen — Kansallisen lainsäädännön toisistaan eroavat tulkinnat — Selkeys ja ennakoitavuus)	16
2019/C 131/20	asia C-571/18 P: Valitus, jonka Felismino Pereira on tehnyt 11.9.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-606/16., Pereira v. komissio, 13.7.2018 antamasta tuomiosta	17

2019/C 131/21	asia C-577/18 P: Valitus, jonka Petrus Kerstens on tehnyt 11.9.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-757/17, Kerstens v. komissio, 26.6.2018 antamasta määräyksestä	17
2019/C 131/22	asia C-669/18 P: Valitus, jonka Adis Higiene SL on tehnyt 27.10.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-309/18, Adis Higiene v. EUIPO — Farecla Products (G3 Extra Plus), 10.8.2018 antamasta määräyksestä.	17
2019/C 131/23	asia C-711/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 9.11.2018 — Ascopiave SpA ym. v. Ministero dello Sviluppo Economico ym.	18
2019/C 131/24	asia C-754/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt 3.12.2018 — Ryanair Designated Activity Company v. Országos Rendőr-főkapitányság	18
2019/C 131/25	asia C-763/18 P: Valitus, jonka Wallapop, S.L. on tehnyt 5.12.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-186/17, Unipreus v. EUIPO — Wallapop (wallapop), 3.10.2018 antamasta tuomiosta.	20
2019/C 131/26	asia C-830/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz (Saksa) on esittänyt 28.12.2018 — Landkreis Südliche Weinstraße v. PF ym.	21
2019/C 131/27	asia C-835/18: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Timișoara (Romania) on esittänyt 24.12.2018 — SC Terracult SRL v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5 ja Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Serviciul de Soluționare a Contestațiilor	21
2019/C 131/28	asia C-9/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul București (Romania) on esittänyt 3.1.2019 — SC Mitliv Exim SRL v. Agenția Națională de Administrare Fiscală ja Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili	22
2019/C 131/29	asia C-32/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 18.1.2019 — AT v. Pensionsversicherungsanstalt	23
2019/C 131/30	asia C-47/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 25.1.2019 — HA v. Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst.	24
2019/C 131/31	asia C-77/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 1.2.2019 — Kaplan International Colleges UK Ltd v. Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	25
2019/C 131/32	asia C-79/19 P: Valitus, jonka Liettuan tasavalta on tehnyt 1.2.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-508/15, Liettua v. komissio, 22.11.2018 antamasta tuomiosta.	26

2019/C 131/33	asia C-100/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d'appel de Bruxelles, section Cour des marchés (Belgia) on esittänyt 8.2.2019 — Viasat UK Ltd ja Viasat Inc. v. Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT).....	27
2019/C 131/34	asia C-107/19: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Obvodní soud pro Prahu 9 (Tšekki) on esittänyt 12.2.2019 — XR v. Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost	28
2019/C 131/35	asia C-119/19 P: Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 14.2.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs laajennettu jaosto) asiassa T-518/16, Carreras Sequeros ym. v. komissio, 4.12.2018 antamasta tuomiosta	29
2019/C 131/36	asia C-122/19 P: Valitus, jonka Hamas on tehnyt 14.2.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu ensimmäinen jaosto) asiassa T-400/10 RENV, Hamas v. neuvosto, 14.12.2018 antamasta tuomiosta.....	30
2019/C 131/37	asia C-126/19 P: Valitus, jonka Euroopan unionin neuvosto on tehnyt 15.2.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs laajennettu jaosto) asiassa T-518/16, Carreras Sequeros ym. v. komissio, 4.12.2018 antamasta tuomiosta ..	31
2019/C 131/38	asia C-132/19 P: Valitus, jonka Groupe Canal + on tehnyt 15.2.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-873/16, Groupe Canal + v. komissio, 12.12.2018 antamasta tuomiosta.....	33
2019/C 131/39	asia C-160/19 P: Valitus, jonka Comune di Milano on tehnyt 22.2.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu kolmas jaosto) asiassa T-167/13, Comune di Milano v. komissio, 13.12.2018 antamasta tuomiosta ..	34
2019/C 131/40	asia C-167/19 P: Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 22.2.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-683/15, Freistaat Bayern v. komissio, 12.12.2018 antamasta tuomiosta.....	35
2019/C 131/41	asia C-171/19 P: Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 22.2.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-723/15 ja T-724/15, Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns ym. v. komissio, 12.12.2018 antamasta tuomiosta	36

Unionin yleinen tuomioistuin

2019/C 131/42	asia T-292/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 12.2.2019 — Vakakis kai Synergates v. komissio (Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Julkiset palveluhankinnat — Tarjouspyyntömenettely — Eturistiriita — Huolellisuusvelvoite — Mahdollisuuden menettäminen — Korvaus).....	38
2019/C 131/43	asiat T-131/16 ja T-263/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.2.2019 — Belgia ja Magnetrol International v. komissio (Valtiontuet — Belgian toteuttama tukijärjestelmä — Päätös, jolla tukijärjestelmä todetaan sisämarkkinoille soveltumattomaksi ja laittomaksi, ja jolla määrätään jo maksetun tuen takaisinperimisestä — Verotuksesta ennakolta tehty päätös (tax ruling) — Ylisuurten voittojen verovapaus — Jäsenvaltioiden verotuksellinen autonomia — Tukijärjestelmän käsite — Muut täytäntöönpanotoimenpiteet)	39

2019/C 131/44	asia T-679/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 26.2.2019 — Athletic Club v. komissio (Valtiontuet — Espanjan viranomaisten tiettyjen ammattilaisjalkapalloseurojen hyväksi myöntämä tuki — Edullisempi tuloverokanta, jota sovelletaan seuroihin, jotka voivat valita oikeudelliseksi muodokseen voittoa tavoittelemattoman yhteisön — Päätös, jolla tuki todetaan sisämarkkinoille soveltumattomaksi — Kumoamiskanne — Oikeussuojan tarve — Tutkittavaksi ottaminen — Alueellinen toimenpide — Tuen valikoivuus — Kilpailun vääristäminen — Vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan — Voimassa olevan tuen muuttaminen — Perusteluvollisuus)	40
2019/C 131/45	asia T-903/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.2.2019 — RE v. komissio (Henkilötiedot — Yksilöiden suojele näiden tietojen käsittelyssä — Oikeus tutustua näihin tietoihin — Asetus (EY) N:o 45/2001 — Tutustumisoikeuden epääminen — Kumoamiskanne — Kirje, jossa viitataan aikaisempaan tutustumisoikeuden osittaiseen epäämiseen tarkastelematta asiaa uudelleen — SEUT 263 artiklassa tarkoitettun kannekelpoisen toimen käsite — Pelkän vahvistavan toimen käsite — Sovellettavuus henkilötietoja koskevan tutustumisoikeuden alalla — Uudet ja olennaiset tosiseikat — Oikeussuojan tarve — Tutkittavaksi ottaminen — Perusteluvollisuus)	40
2019/C 131/46	asia T-91/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.2.2019 — L v. parlamentti (Henkilöstö — Parlamentin jäsenten valtuutetut avustajat — Sairausloma — Muualla kuin asemapaikalla pidetty sairausloma — Luvaton poissaolo — Henkilöstösääntöjen 60 artikla — Huolellisuusvelvoite — Hyvän hallinnon periaate)	41
2019/C 131/47	asia T-366/17: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.2.2019 — Puola v. komissio (EAKR — Kieltäytyminen taloudellisen tuen vahvistamisesta suurhankkeelle — Asetuksen (EY) N:o 1083/2006 41 artiklan 1 kohta — Sen arviointi, edistääkö suurhanke toimintaohjelman tavoitteiden saavuttamista — Asetuksen N:o 1083/2006 41 artiklan 2 kohta — Määräajan ylittyminen)	42
2019/C 131/48	asia T-34/18: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.2.2019 — Giove Gas v. EUIPO — Primagaz (KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi EU-sanamerkki CALOON — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	42
2019/C 131/49	asia T-63/18: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.2.2019 — Torro Entertainment v. EUIPO — Grupo Osborne (TORRO Grande MEAT IN STYLE) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin TORRO Grande MEAT IN STYLE rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiemmat EU-sanamerkit TORO — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Perusteluvollisuus — Asetuksen 2017/1001 94 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke — Huolellisuusvelvoite — Asetuksen 2017/1001 95 artiklan 1 kohta)	43
2019/C 131/50	asia T-123/18: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.2.2019 — Bayer Intellectual Property v. EUIPO (Sydäntä esittävä kuvio) (EU-tavaramerkki — Hakemus sydäntä esittävän kuviomerkin rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohta)	44
2019/C 131/51	asia T-162/18: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.2.2019 — Beko v. EUIPO — Acer (ALTUS) (EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin ALTUS rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiemmat kansalliset sanamerkit ALTOS — Kansallisissa viranomaisissa aloitetut tiettyjä aiempia tavaramerkkejä koskevat menettämismenettelyt — Sekaannusvaara — Hallinnollisen menettelyn keskeyttäminen — Asetuksen (EY) N:o 2868/95 20 säännön 7 kohdan c alakohta (josta on tullut delegoidun asetuksen (EU) 2018/625 71 artiklan 1 kohta))	45
2019/C 131/52	asia T-524/16 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 15.2.2019 — Aresu v. komissio (Väliaikainen oikeussuoja — Henkilöstö — Virkamiehet — Henkilöstösääntöjen uudistus 1.1.2014 — Vuosilomasta vähennettyjen päivien määrä — Matkapäivien korvaaminen perhelomalla — Välitomihakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty)	45

2019/C 131/53	asia T-768/17: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.2.2019 — Comprojecto-Projectos e Construções ym. v. EKP (Laiminlyönti-, kumoamis- ja vahingonkorvauskanne — Talous- ja rahapolitiikka — Luottolaitosten valvonta — Tiettyjen portugalilaisten luottolaitosten väitetysti tekemät laittomat toimet — EKP:lle esitetyn toimintapyyntöön implisiittinen hylkääminen — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä osittainen puuttuminen — Toimivallan selvä osittainen puuttuminen — Osittain selvästi täysin perusteeton kanne).....	46
2019/C 131/54	asia T-817/17: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 8.2.2019 — Schokker v. EASA (Henkilöstö — Sopimussuhteiset toimihenkilöt — EASA — Palvelukseen ottaminen — Valintamenettely — Kantajan merkitseminen varallaololuetteloon — Kantajalle osoitetun työtarjouksen peruuttaminen — Vastuu — EASA ei ole toiminut lainvastaisesti — Selvästi oikeudellisesti perusteeton kanne)	47
2019/C 131/55	asia T-125/18: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.2.2019 — Associazione GranoSalus v. komissio (Kumoamiskanne — Kasvinsuojeluaineet — Tehoaine glyfosaatti — Täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitteeseen sisällyttämisen uusiminen — Toimi ei koske kantajaa erikseen — Täytäntöönpanotoimenpiteitä edellyttävä sääntelytoimi — Tutkimatta jättäminen).....	48
2019/C 131/56	asia T-137/18: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.2.2019 — Chrome Hearts v. EUIPO — Shenzhen Van St. Lonh Jewelry (Ristin kuva) (EU-tavaramerkki — Väittemenettely — Hakemus ristiä esittävän kuviomerkin rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Riidanalaisen päätöksen peruuttaminen — Oikeusriita on menettänyt kohteensa — Lausunnon antamisen raukeaminen).....	48
2019/C 131/57	asia T-224/18 RII: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 14.2.2019 — PV v. komissio (Väliaikainen oikeussuoja — Henkilöstö — Kurinpitomenettely — Palkanmaksun lopettaminen — Olosuhteiden muuttuminen — Tutkimatta jättäminen — Uusien tosiseikkojen puuttuminen).....	49
2019/C 131/58	asia T-258/18: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.2.2019 — Brunke v. komissio (Laiminlyöntikanne — Kanteen nostamisen määräaika — Alkamisajankohta — Toimintapyyntöä ei ole esitetty — Toinen toimintapyyntö — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen — Luonteeltaan toteava vaatimus — Vaatimus, jonka tarkoituksena on kieltomääräyksen antaminen — Toimivallan selvä puuttuminen)	50
2019/C 131/59	asia T-376/18: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 8.2.2019 — Polisario-rintama v. neuvosto (Kumoamiskanne — Kansainväliset sopimukset — Euroopan unionin ja Marokon välinen kumppanuussopimus kalastuksen alalla — Päätös, jolla annetaan lupa aloittaa unionin ja Marokon väliset neuvottelut kumppanuussopimuksen muuttamiseksi — Toimi ei koske kantajaa suoraan — Tutkimatta jättäminen).....	50
2019/C 131/60	asia T-429/18 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 13.2.2019 — BRF ja SHB Comercio e Industria de Alimentos v. komissio (Väliaikainen oikeussuoja — Kansanterveys — Täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/700 — Niiden kolmansien maiden laitosten luetteloiden muuttaminen, joista tiettyjen eläinperäisten tuotteiden tuonti on sallittu, tiettyjen Brasiliassa toimivien laitosten osalta — Kiireellisyysedellytys ei täyty — Intressivertailu).....	51
2019/C 131/61	asia T-511/18: Kanne 4.2.2019 — XH v. komissio.....	52
2019/C 131/62	asia T-65/19: Kanne 5.2.2019 — AI v. ECDC.....	53
2019/C 131/63	asia T-77/19: Kanne 9.2.2019 — Alcar Aktiebolag v. EUIPO — Alcar Holding (alcar.se).....	54
2019/C 131/64	asia T-79/19: Kanne 12.2.2019 — Lantmännen ja Lantmännen Agroetanol v. komissio.....	55
2019/C 131/65	asia T-101/19: Kanne 18.2.2019 — Rezon OOD v. EUIPO (imot.bg)	56

2019/C 131/66	asia T-106/19: Kanne 20.2.2019 — Abarca v. EUIPO — Abanca Corporación Bancaria (ABARCA SEGUROS)	57
2019/C 131/67	asia T-726/16: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.2.2019 — VFP v. komissio	58
2019/C 131/68	asia T-60/18: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 12.2.2019 — Hangzhou Lezoo traveling equipment v. EUIPO — Promotional Traders (GREEN HERMIT)	58
2019/C 131/69	asia T-725/18: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 15.2.2019 — Intercontinental Exchange Holdings v. EUIPO (BRENT)	59

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN
TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*

(2019/C 131/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 122, 1.4.2019

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 112, 25.3.2019

EUVL C 103, 18.3.2019

EUVL C 93, 11.3.2019

EUVL C 82, 4.3.2019

EUVL C 72, 25.2.2019

EUVL C 65, 18.2.2019

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen uuden jäsenen virkavalan vannominen

(2019/C 131/02)

Euroopan unionin jäsenvaltioiden hallitusten edustajien 1.2.2019 ⁽¹⁾ tekemällä päätöksellä unionin tuomioistuimeen toimikaudeksi 5.2.2019–6.10.2024 julkisasiamieheksi nimetty Priit Pikamäe vannoi virkavalansa 6.2.2019.

⁽¹⁾ EUVL L 32, 4.2.2019, s. 7.

Unionin tuomioistuimen uuden jäsenen virkavalan vannominen

(2019/C 131/03)

Euroopan unionin jäsenvaltioiden hallitusten edustajien 6.3.2019 ⁽¹⁾ tekemällä päätöksellä unionin tuomioistuimeen toimikaudeksi 12.3.2019–6.10.2024 tuomariksi nimetty Andreas Kumin vannoi virkavalansa 20.3.2019.

⁽¹⁾ EUVLL 70, 12.3.2019, s. 32.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen uuden tuomarin virkavalan vannominen

(2019/C 131/04)

Euroopan unionin jäsenvaltioiden hallitusten edustajien 6.3.2019 tekemällä päätöksellä ⁽¹⁾ unionin yleiseen tuomioistuimeen toimikaudeksi 11.3.2019–31.8.2019 tuomariksi nimitetty Ramona Frendo vannoi virkavalansa 20.3.2019.

⁽¹⁾ EUVL L 69, 11.3.2019, s. 50.

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 7.2.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt High Court — Irlanti) — Eugen Bogatu v. Minister for Social Protection

(asia C-322/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaaliturva — Asetus (EY) N:o 883/2004 — 67 artikla — Sellaisen henkilön tekemä perhe-etuuksia koskeva hakemus, joka on lopettanut palkkatyön toimivaltaisessa jäsenvaltiossa mutta asuu siellä edelleen — Oikeus perhe-etuuksiin toisessa jäsenvaltiossa asuvien perheenjäsenten osalta — Etuuden saamisen edellytykset)

(2019/C 131/05)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

High Court

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Eugen Bogatu

Vastaaja: Minister for Social Protection

Tuomiolauselman

Sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta 29.4.2004 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 883/2004 ja erityisesti sen 67 artiklaa, luettuna yhdessä sen 11 artiklan 2 kohdan kanssa, on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa se, että henkilö on oikeutettu perhe-etuuksiin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa, ei edellytä, että kyseinen henkilö on palkkatyössä tässä jäsenvaltiossa tai että viimeksi mainittu myöntää hänelle rahaetuuden palkkatyön nojalla tai seurauksena.

⁽¹⁾ EUVL C 277, 21.8.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 14.2.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Augstākā tiesa — Latvia) — Asia, jonka on pannut vireille Sergejs Buivids

(asia C-345/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Henkilötietojen käsittely — Direktiivi 95/46/EY — 3 artikla — Soveltamisala — Esitutkintatoimia suorittavien poliisimiesten videoiminen poliisiasemalla — Julkaiseminen internetin videosivustolla — 9 artikla — Henkilötietojen käsittely ainoastaan journalistisia tarkoituksia varten — Käsite — Sananvapaus — Yksityisyyden suoja)

(2019/C 131/06)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Augstākā tiesa

Pääasian asianosaiset

Sergejs Buivids

Muu osapuoli: Datu valsts inspekcija

Tuomiolauselma

- 1) Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24.10.1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY 3 artiklaa on tulkittava siten, että kyseisen direktiivin soveltamisalaan kuuluu poliisimiesten videoiminen poliisiasemalla kuulustelutilanteessa ja näin kuvatun videon julkaiseminen internetin videosivustolla, jolle käyttäjät voivat lähettää videoita ja jolla he voivat katsoa ja jakaa niitä.
- 2) Direktiivin 95/46 9 artiklaa on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaiset teot eli poliisimiesten videoiminen poliisiasemalla kuulustelutilanteessa ja näin tallennetun videon julkaiseminen internetin videosivustolla, jolle käyttäjät voivat lähettää videoita ja jolla he voivat katsoa ja jakaa niitä, voivat olla kyseisessä säännöksessä tarkoitettua henkilötietojen käsittelyä journalistisia tarkoituksia varten, jos mainitusta videosta käy ilmi, että kuvaamisen ja julkaisemisen ainoana tarkoituksena oli tietojen, mielipiteiden tai ajatusten ilmaiseminen yleisölle, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tutkittava.

⁽¹⁾ EUVL C 277, 21.8.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 14.2.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Gerechtshof Den Haag — Alankomaat) — Alankomaiden valtio v. Warner-Lambert Company LLC

(asia C-423/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Ihmisille tarkoitetut lääkkeet — Direktiivi 2001/83/EY — 11 artikla — Geneeriset lääkkeet — Tuotteen valmisteyhteenveto — Sellaisten viittausten poisjättäminen, jotka koskevat käyttötarkoitusta tai annostustapoja, jotka kuuluivat patenttilainsäädännön piiriin geneerisen lääkkeen tullessa markkinoille)

(2019/C 131/07)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Gerechtshof Den Haag

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Alankomaiden valtio

Vastapuoli: Warner-Lambert Company LLC

Tuomiolauselmä

Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6.11.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 25.10.2012 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2012/26/EU, 11 artiklan toista kohtaa on tulkittava siten, että ilmoitus, jonka geneerisen lääkkeen myyntiluvan hakija tai haltija tekee toimivaltaisille viranomaisille pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa myyntilupamenettelyssä tämän lääkkeen pakkausselosteesta tai valmisteyhteenvedosta, joka ei sisällä viittausta sellaisiin käyttötarkoituksiin tai annostustapoihin, jotka olivat patentilla suojattuja vielä silloin, kun kyseinen lääke saatettiin markkinoille, on hakemus kyseessä olevan geneerisen lääkkeen myyntiluvan rajoittamiseksi.

(¹) EUVL C 318, 25.9.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 13.2.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Unkari) — Human Operator Zrt. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(asia C-434/17) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Verolainsäädännön yhdenmukaistaminen — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Direktiivi 2006/112/EY — Arvonlisäveron vähentäminen — Arvonlisäveron maksavan verovelvollisen määrittäminen — Poikkeavan toimenpiteen taannehtiva soveltaminen — Oikeusvarmuuden periaate)

(2019/C 131/08)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Human Operator Zrt.

Vastaaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Tuomiolauselmä

Unionin oikeus on esteenä kansalliselle säännöstölle, jossa säädetään yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 22.7.2013 annetulla neuvoston direktiivillä 2013/43/EU, 193 artiklasta poikkeavan toimenpiteen soveltamisesta ennen kuin unionin säädös, jolla annettiin lupa ottaa käyttöön poikkeava toimenpide, oli annettu tiedoksi sitä pyytäneelle jäsenvaltiolle, kun kyseisessä unionin säädöksessä ei ole mainintaa sen voimaantulosta tai sen soveltamisen alkamispäivästä ja kun kyseinen jäsenvaltio on ilmaissut toiveen kyseisen poikkeuksen taannehtivasta soveltamisesta.

⁽¹⁾ EUVL C 318, 25.9.2017.

**Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 14.2.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt
Verwaltungsgerichtshof — Itävalta) — Vetsch Int. Transporte GmbH**

(asia C-531/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Verotus — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — 143 artiklan 1 kohdan d alakohta — Tuonnin arvonlisäverovapautukset — Maahantuonti, jota seuraa yhteisön sisäinen siirto — Siirron jälkeen tapahtunut yhteisöluovutus — Veropetos — Vapautuksen epääminen — Edellytykset)

(2019/C 131/09)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Revision-menettelyn valittaja: Vetsch Int. Transporte GmbH

Vastapuolena oleva viranomainen: Zollamt Feldkirch Wolfurt

Tuomiolauselmä

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 143 artiklan d alakohtaa ja tämän direktiivin, sellaisena kuin se on muutettuna 25.6.2009 annetulla neuvoston direktiivillä 2009/69/EY, 143 artiklan 1 kohdan d alakohtaa on tulkittava siten, että näissä säännöksissä tarkoitettua maahantuonnin arvonlisäverovapautusta ei saa evätä maahantuojalta, joka on direktiivin 201 artiklassa tarkoitettulla tavalla määrätty tai hyväksytty arvonlisäveron maksuvelvolliseksi, pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa, jossa maahantuontia seuranneen yhteisön sisäisen siirron vastaanottaja syyllistyy petokseen sellaisen liiketoimen yhteydessä, joka on tehty siirron jälkeen ja joka ei liity kyseiseen siirtoon, ja jossa ei ole mitään, minkä perusteella voitaisiin katsoa, että maahantuojat tiesi tai että sen olisi pitänyt tietää, että tämä myöhempi liiketoimi oli osa vastaanottajan tekemää petosta.

⁽¹⁾ EUVL C 412, 4.12.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 6.2.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hoge Raad der Nederlanden — Alankomaat) — NK, joka toimii selvittäjänä PI Gerechtsdeurwaarderskantoor BV:n ja PI:n konkurseissa v. BNP Paribas Fortis NV

(asia C-535/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Tuomioistuimen toimivalta ja tuomioiden täytäntöönpano siviili- ja kauppaoikeuden alalla — Asetukset (EY) N:o 44/2001 ja (EY) N:o 1346/2000 — Soveltamisalat — Ulosottomiehen konkurssi — Kanne, jonka konkurssipesän hallinnoinnista ja likvidoinnista vastaava selvittäjä nostaa)

(2019/C 131/10)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: NK, joka toimii selvittäjänä PI Gerechtsdeurwaarderskantoor BV:n ja PI:n konkurseissa

Vastapuoli: BNP Paribas Fortis NV

Tuomiolauselman

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 1 artiklan 1 kohtaa ja 2 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen sopimussuhteen ulkopuoliseen vastuuseen perustuva vahingonkorvauskanne, jonka selvittäjä nostaa maksukyvyttömyysmenettelyn yhteydessä ja jonka menestyessä saadut varat lisätään konkurssipesän omaisuuteen, kuuluu kyseisen säännöksen 1 kohdassa tarkoitettuihin siviili- ja kauppaoikeudellisten asioiden käsitteen piiriin ja näin ollen kyseisen asetuksen aineelliseen soveltamisalaan.

⁽¹⁾ EUVL C 412, 4.12.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 14.2.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Svea hovrätt — Ruotsi) — Rebecka Jonsson v. Société du Journal L'Est Républicain

(asia C-554/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Eurooppalainen vähäisiin vaatimuksiin sovellettava menettely — Asetus (EY) N:o 861/2007 — 16 artikla — Asianosainen, joka häviää asian — Oikeudenkäyntikulut — Jakautuminen — 19 artikla — Jäsenvaltioiden oikeudenkäyntimenettelyä koskeva oikeus)

(2019/C 131/11)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Svea hovrätt

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Rebecka Jonsson

Vastapuoli: Société du Journal L'Est Républicain

Tuomiolauselmä

Eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä 11.7.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 861/2007 16 artiklaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä kansalliselle säännöstölle, jonka mukaan kansallinen tuomioistuin voi määrätä, että menettelyn kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan tai kulut jaetaan kyseisten asianosaisten kesken, jos asianosainen voittaa asian vain osittain. Tällaisessa tapauksessa kansallinen tuomioistuin voi lähtökohtaisesti vapaasti määrätä mainittujen kuluja jakautumisesta edellyttäen, että kansalliset menettelysäännöt oikeudenkäyntikulujen jakautumisesta vähäisiä vaatimuksia koskevissa oikeudenkäynneissä valtion rajat ylittävissä asioissa eivät ole epäedullisempia kuin menettelysäännöt, jotka koskevat samankaltaisia kansallisen oikeuden soveltamisalaan kuuluvia tilanteita, ja etteivät kyseisten oikeudenkäyntikulujen jakautumiseen liittyvät prosessuaaliset vaatimukset johda siihen, että asianomaiset henkilöt jättävät käyttämättä kyseistä eurooppalaista vähäisiin vaatimuksiin sovellettavaa menettelyä siitä syystä, että näiden vaatimusten johdosta kantaja joutuisi vastaamaan kaikista oikeudenkäyntikuluistaan tai huomattavasta osasta kulujaan, vaikka kantaja pääosin voittaisi asian.

(¹) EUVL C 402, 27.11.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 14.2.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Audiencia Nacional — Espanja) — Nestrade SA v. Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) ja Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

(asia C-562/17) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Kolmastoista direktiivi 86/560/ETY — Arvonlisäveron palautusta koskevat yksityiskohtaiset säännöt — Vastaavuus- ja tehokkuuseriaatteen — Euroopan unioniin sijoittautumaton yritys — Arvonlisäveron palautuksen epäämisestä tehty aiempi lainvoimainen päätös — Virheellinen arvonlisäverotunniste)

(2019/C 131/12)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Audiencia Nacional

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Nestrade SA

Vastajat: Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT) ja Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Tuomiolauselmä

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteisön alueelle sijoittautumattomille verovelvollisille suoritettavaa arvonlisäveron palautusta koskevat yksityiskohtaiset säännöt — 17.11.1986 annetun kolmannentoista neuvoston direktiivin 86/560/ETY säännöksiä on tulkittava siten, etteivät ne ole esteenä sille, että jäsenvaltio rajoittaa ajallisesti mahdollisuutta siihen, että virheelliset laskut oikaistaan — esimerkiksi oikaisemalla laskuun alun perin merkitty arvonlisäverotunniste — arvonlisäveron palautusoikeuden käyttämiseksi, kunhan vastaavuus- ja tehokkuuseriaatteita noudatetaan, minkä tarkastaminen on ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen asiana.

(¹) EUVL C 437, 18.12.2017.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 14.2.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Općinski sud u Rijeci — Kroatia) — Anica Milivojević v. Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

(asia C-630/17) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — SEUT 56 ja SEUT 63 artikla — Palvelujen tarjoamisen vapaus — Pääomien vapaa liikkuvuus — Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan kansainvälisiä osatekijöitä sisältävät luottosopimukset, jotka on tehty luvattomien luotonantajien kanssa, ovat mitättömiä — Asetus (EU) N:o 1215/2012 — 17 artiklan 1 kohta — Luonnollisen henkilön tekemä luottosopimus matkailumajoituspalvelujen tarjoamiseksi — Kuluttajan käsite — 24 artiklan 1 alakohta — Yksinomainen toimivalta asiassa, joka koskee esineoikeutta kiinteään omaisuuteen — Kanne luottosopimuksen mitättömäksi julistamiseksi ja esinevakuutta koskevan kirjauksen kiinnitysrekisteristä poistamiseksi)

(2019/C 131/13)

Oikeudenkäyntikieli: kroaatti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Općinski sud u Rijeci

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Anica Milivojević

Vastaaja: Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

Tuomiolauselman

- 1) SEUT 56 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, josta seuraa muun muassa, että luottosopimukset ja tällaisiin sopimuksiin perustuvat oikeustoimet, kun sopimukset on tehty kyseisessä jäsenvaltiossa velallisten ja toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden luotonantajien välillä, joilla ei ole ensiksi mainitun jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten myöntämää lupaa harjoittaa toimintaansa kyseisessä jäsenvaltiossa, ovat mitättömiä niiden tekopäivästä lukien, vaikka ne on tehty ennen mainitun lainsäädännön voimaantuloa.
- 2) Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 12.12.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1215/2012 4 artiklan 1 kohta ja 25 artikla ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan kansainvälisiä piirteitä sisältäviä luottosopimuksia koskevissa oikeusriidoissa, jotka kuuluvat kyseisen asetuksen soveltamisalaan, velalliset voivat nostaa kanteen sellaisia luotonantajia vastaan, joilla ei ole kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten myöntämää lupaa harjoittaa toimintaansa kyseisessä jäsenvaltiossa, joko sen valtion tuomioistuimissa, jossa näillä luotonantajilla on kotipaikka, tai sen paikkakunnan tuomioistuimissa, jossa velallisilla on kotipaikka, ja jossa annetaan toimivalta tutkia mainittujen luotonantajien velallisiaan vastaan nostama kanne ainoastaan sen valtion tuomioistuimille, jossa näillä velallisilla on kotipaikka, siitä riippumatta, ovatko velalliset kuluttajia vai elinkeinonharjoittajia.

- 3) Asetuksen N:o 1215/2012 17 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että velallista, joka on tehnyt luottosopimuksen toteuttaakseen korjaustöitä kotinaan olevassa kiinteistössä tarkoituksenaan muun muassa tarjota siellä majoituspalveluita matkailijoille, ei voida pitää kyseisessä säännöksessä tarkoitettuna ”kuluttajana”, paitsi jos sopimus liittyy tältä osin kyseiseen elinkeinotoimintaan niin heikolla tavalla, että on selvää, että mainittu sopimus tehtiin pääasiallisesti yksityisiin tarkoituksiin, kun otetaan huomioon sen kokonaisuutena tarkasteltavan toimen asiayhteys, jota varten kyseinen sopimus tehtiin, mikä on ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävänä tarkistaa.
- 4) Asetuksen N:o 1215/2012 24 artiklan 1 alakohdan ensimmäistä alakohtaa on tulkittava siten, että kyseisessä säännöksessä tarkoitettuna asiana, ”joka koskee esineoikeutta kiinteään omaisuuteen”, on pidettävä kannetta, jossa vaaditaan poistamaan kiinteistöä rasittava kiinnitys kiinnitysrekisteristä, mutta tämän käsitteen alaan ei kuulu kanne, jossa vaaditaan toteamaan mitättömäksi luottosopimus ja notaarin vahvistama asiakirja, jolla on perustettu kyseiseen sopimukseen perustuvan saatavan vakuudeksi kiinnitys.

(¹) EUVL C 22, 22.1.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 14.2.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Consiglio di Stato — Italia) — Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa v. Comune di Tarvisio

(asia C-710/17) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Julkiset rakennusurakat — Direktiivi 2004/18/EY — 48 artiklan 3 kohta — Talouden toimijoiden teknisten valmiuksien arvioiminen ja todentaminen — Kansallinen säännös, jolla direktiiviä 2004/17 ei voida katsoa saatetuksi osaksi kansallista lainsäädäntöä — Suoraa ja ehdotonta viittausta unionin oikeuteen ei ole — Varmaan ja rajat ylittävään intressiin perustuvan vaatimuksen puuttuminen — Ennakkoratkaisupyyntöön tutkimatta jättäminen)

(2019/C 131/14)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa

Vastapuoli: Comune di Tarvisio

Muut osapuolet: Incos Srl, RTI — Idrotermica F.lli Soldera ja Gabriele Indovina

Tuomiolauselma

Consiglio di Staton (ylin hallintotuomioistuin, Italia) 28.9.2017 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö jätetään tutkimatta.

(¹) EUVL C 112, 26.3.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 7.2.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Espanja) — Carlos Escribano Vindel v. Ministerio de Justicia

(asia C-49/18) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Julkisen talouden säästötoimenpiteet — Palkkojen alentaminen kansallisessa julkishallinnossa — Yksityiskohtaiset menettelysäännöt — Erilainen vaikutus — Sosiaalipolitiikka — Yhdenvertainen kohtelu työssä ja ammatissa — Direktiivi 2000/78/EY — 2 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan b alakohta — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 21 artikla — Tuomioistuinten riippumattomuus — SEU 19 artiklan 1 kohdan toinen alakohta)

(2019/C 131/15)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Carlos Escribano Vindel

Vastaaja: Ministerio de Justicia

Tuomiolauselman

- 1) Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 artiklaa ja yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY 2 artiklan 1 kohtaa ja 2 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että jollei tarkistuksista, jotka ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on suoritettava, muuta johdu, ne eivät ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa valtiontalouden liiallisen alijäämän poistamisen edellyttämien yleisten palkkojen alentamistoimien yhteydessä vahvistettiin prosenttimäärältään erisuuruisia alennuksia tuomarikuntaan kuuluvien peruspalkkoihin ja palkanlisiin, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan on merkinnyt prosentuaalisesti suurempia palkan alennuksia tuomarikunnan alempien virkatasojen kahteen palkkaryhmään kuuluville kuin kyseisen tuomarikunnan ylemmän virkatasojen palkkaryhmään kuuluville, vaikka ensiksi mainittujen palkka on pienempi kuin viimeksi mainittujen ja he ovat yleensä nuorempia ja heillä on yleensä vähemmän palvelusaikaa kuin viimeksi mainituilla.
- 2) SEU 19 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa on tulkittava siten, että tuomareiden riippumattomuuden periaate ei ole esteenä sille, että pääasian kantajaan sovelletaan pääasiassa kyseessä olevan kaltaista kansallista lainsäädäntöä, jossa suoritettujen tehtävien luonnetta, henkilön palvelusajan pituutta tai suoritettujen tehtävien merkitystä huomioon ottamatta vahvistettiin valtiontalouden liiallisen alijäämän poistamisen edellyttämien yleisten palkkojen alentamistoimien yhteydessä prosenttimäärältään erisuuruisia leikkauksia tuomarikuntaan kuuluvien peruspalkkoihin ja palkanlisiin, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan on merkinnyt prosentuaalisesti suurempia palkan alennuksia tuomarikunnan alempien virkatasojen kahteen palkkaryhmään kuuluville kuin kyseisen tuomarikunnan ylemmän virkatasojen palkkaryhmään kuuluville, vaikka ensiksi mainittujen palkka on pienempi kuin viimeksi mainittujen, kunhan pääasian kantajalle pääasiassa kyseessä olevaa palkanalennusta sovellettaessa maksettavan palkan taso vastaa hänen hoitamiensa tehtävien merkitystä ja takaa siis hänen päätöksentekonsa riippumattomuuden, mikä kansallisen tuomioistuimen on tarkistettava.

⁽¹⁾ EUVL C 152, 30.4.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 14.2.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Labour Court — Irlanti) — Tomás Horgan ja Claire Keegan v. Minister for Education & Skills, Minister for Finance, Minister for Public Expenditure & Reform, Irlanti ja Attorney General

(asia C-154/18) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Yhdenvertainen kohtelu työssä ja ammatissa — Direktiivi 2000/78/EY — 2 artiklan 2 kohdan b alakohta — Ikään perustuva välillinen syrjintä — Vastikään palvelukseen otetut opettajat — Palvelukseenoton päivämäärä — Palvelukseenoton yhteydessä sovellettava palkka-asteikko ja palkkaluokkaan sijoittaminen, jotka ovat epäedullisempia kuin ne, joita sovelletaan jo virassa oleviin opettajiin)

(2019/C 131/16)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Labour Court

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Tomás Horgan ja Claire Keegan

Vastapuolet: Minister for Education & Skills, Minister for Finance, Minister for Public Expenditure & Reform, Irlanti ja Attorney General

Tuomiolauselmä

Näillä perusteilla ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY 2 artiklan 2 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen toimenpide, jolla säädetään tietyistä päivämääristä lähtien, että uusien opettajien palvelukseenoton yhteydessä sovelletaan palkka-asteikkoa ja palkkaluokkaan sijoittamista, jotka ovat epäedullisempia kuin ne, joita sovelletaan mainittua toimenpidettä edeltäneiden sääntöjen nojalla ennen kyseistä päivämäärää palvelukseen otettuihin opettajiin, ei ole mainituissa säännöksessä tarkoitettua ikään perustuvaa välillistä syrjintää.

⁽¹⁾ EUVL C 166, 14.5.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kymmenes jaosto) 13.2.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt arbeidsrechtbank Gent — Belgia) — Ronny Rohart v. Federale Pensioendienst

(asia C-179/18) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaaliturva — Palkattujen työntekijöiden kansallisen eläkejärjestelmän mukaiset eläkeoikeudet — Euroopan unionin virkamiehen palvelukseen tulonsa jälkeen suorittaman pakollisen asepalvelusjakson huomioon ottamisesta kieltäytyminen — Vilpittömän yhteistyön periaate)

(2019/C 131/17)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Arbeidsrechtbank Gent

Pääasian asianosaiset*Kantaja:* Ronny Rohart*Vastaaja:* Federale Pensioendienst**Tuomiolauselmä**

SEU 4 artiklan 3 kohtaa yhdessä Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja näiden yhteisöjen muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen vahvistamisesta ja komission virkamiehiin väliaikaisesti sovellettavista erityistoimenpiteistä 29.2.1968 annetulla neuvoston asetuksella (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 vahvistettujen Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen, sellaisena kuin ne ovat muutettuina 22.3.2004 annetulla neuvoston asetuksella (EY, Euratom) N:o 723/2004, kanssa on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle jäsenvaltion säännöstölle, jonka mukaan määritettäessä sellaisen henkilön eläkeoikeuksia, joka on työskennellyt palkattuna työntekijänä mainitussa jäsenvaltiossa ennen kuin hänestä on tullut unionin virkamies ja joka on suorittanut unionin virkamieheksi tulemisensa jälkeen pakollisen asepalveluksensa kyseisessä jäsenvaltiossa, mainitun työntekijän asepalvelusjaksoa kieltäydytään rinnastamasta palkattuna työntekijänä suoritettuun tosiasialliseen työskentelyjaksoon, kun taas hänellä olisi ollut oikeus tähän, jos hän olisi työskennellyt asepalveluksen alkamishetkellä tai vähintään yhden vuoden ajan asepalveluksensa päättymistä seuranneiden kolmen vuoden aikana työtehtävissä, jotka kuuluvat kansallisen eläkejärjestelmän piiriin.

(¹) EUVL C 182, 28.5.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 7.2.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Oberlandesgericht Oldenburg — Saksa) — NK

(asia C-231/18) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Liikenne — Maantiekuljetukset — Asetus (EY) N:o 561/2006 — Asetus (EU) N:o 165/2014 — Velvollisuus käyttää ajopiirturia — Poikkeus, jota sovelletaan sellaisten ajoneuvojen osalta, joita käytetään elävien eläinten kuljetukseen maataloilta paikallisille markkinoille ja päivittäin tai paikallisesti paikallisiin teurastamoihin)

(2019/C 131/18)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Oldenburg

Pääasian asianosaiset

NK

Muut osapuolet: Staatsanwaltschaft Oldenburg ja Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Oldenburg

Tuomiolauselmä

Tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 3821/85 ja (EY) N:o 2135/98 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 kumoamisesta 15.3.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 561/2006, sellaisena kuin se on muutettuna 4.2.2014 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 165/2014, 13 artiklan 1 kohdan p alakohdassa olevaa ilmaisua ”paikalliset markkinat” on tulkittava siten, ettei sillä tarkoiteta

karjan tukkukauppiaan ja maatalousyrittäjän välistä liiketoimea tai karjan tukkukauppiasta itseään, joten kyseisessä säännöksessä säädettyä poikkeusta ei voida ulottaa ajoneuvoihin, joilla kuljetetaan eläviä eläimiä maatiloilta suoraan paikallisiin teurastamoihin.

(¹) EUVL C 221, 25.6.2018.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 12.2.2019 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt rechtbank Amsterdam — Alankomaat) — eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanoa, jonka kohteena on TC

(asia C-492/18 PPU) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa — Puitepäätös 2002/584/YOS — Eurooppalainen pidätysmääräys — 12 artikla — Henkilön pitäminen säilössä — 17 artikla — Määräaika päätöksen tekemiselle eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanosta — Kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään säilössä pitämisen keskeyttämisestä viran puolesta sen jälkeen, kun 90 päivää on kulunut kiinniottamisesta — Yhdenmukainen tulkinta — Määräaikojen kulumisen keskeytyminen — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 6 artikla — Oikeus vapauteen ja turvallisuuteen — Kansallisen lainsäädännön toisistaan eroavat tulkinnat — Selkeys ja ennakoitavuus)

(2019/C 131/19)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Amsterdam

Pääasian asianosainen

TC

Tuomiolauselman

Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehtyä neuvoston puitepäätöstä 2002/584/YOS on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jossa säädetään yleisestä ja ehdottomasta velvollisuudesta vapauttaa eurooppalaisen pidätysmääräyksen nojalla etsitty ja kiinniotettu henkilö heti, kun 90 päivän määräaika hänen kiinniottamisestaan on päättynyt, jos on olemassa hyvin vakava kyseisen henkilön pakenemisen vaara, jota ei voida pienentää hyväksyttävälle tasolle toteuttamalla asianmukaisia toimenpiteitä.

Euroopan unionin perusoikeuskirjan 6 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle oikeuskäytännölle, jossa sallitaan etsityn henkilön säilössä pitämisen jatkaminen kyseisen 90 päivän määräajan päätyttyä sellaisen kyseisestä kansallisesta säännöksestä omaksutun tulkinnan nojalla, jonka mukaan mainitun määräajan kulumisen keskeytyy, jos täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomaisen päättää esittää unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisupyyntönsä tai odottaa vastausta toisen täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen esittämään ennakkoratkaisupyyntöön taikka lykätä luovuttamispäätöksen tekemistä, koska pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa saattaa olla todellinen vaara epäinhimillisistä tai halventavista säilössäpito-olosuhteista, siltä osin kuin kyseisessä oikeuskäytännössä ei varmisteta, että mainittu kansallinen säännös on puitepäätöksen 2002/584 mukainen, ja siinä on eroavaisuuksia, jotka voivat johtaa eripituisiin säilössä pitämissiin.

(¹) EUVL C 381, 22.10.2018.

Valitus, jonka Felismino Pereira on tehnyt 11.9.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-606/16., Pereira v. komissio, 13.7.2018 antamasta tuomiosta

(asia C-571/18 P)

(2019/C 131/20)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Felismino Pereira (edustaja: N. de Montigny, avocate)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Unionin tuomioistuin (seitsemäs jaosto) on 14.2.2019 antamallaan määräyksellä jättänyt valituksen tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi.

Valitus, jonka Petrus Kerstens on tehnyt 11.9.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (ensimmäinen jaosto) asiassa T-757/17, Kerstens v. komissio, 26.6.2018 antamasta määräyksestä

(asia C-577/18 P)

(2019/C 131/21)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Petrus Kerstens (edustaja: C. Mourato, avocat)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Unionin tuomioistuin (kuudes jaosto) on 22.1.2019 antamallaan määräyksellä hylännyt valituksen.

Valitus, jonka Adis Higiene SL on tehnyt 27.10.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-309/18, Adis Higiene v. EUIPO — Farecla Products (G3 Extra Plus), 10.8.2018 antamasta määräyksestä

(asia C-669/18 P)

(2019/C 131/22)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Adis Higiene SL (edustaja: M. J. Sanmartín Sanmartín, abogada)

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Unionin tuomioistuin (kuudes jaosto) on 27.2.2019 antamallaan määräyksellä hylännyt valituksen ja määrännyt Adis Higiene SL:n vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 9.11.2018 — Ascopiave SpA ym. v. Ministero dello Sviluppo Economico ym.

(asia C-711/18)

(2019/C 131/23)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Ascopiave SpA, Bim Belluno Infrastrutture SpA, Centria Srl, Retipiù Srl, Pasubio Distribuzione Gas Srl — Unipersonale, Pasubio Group SpA ja Unigas Distribuzione Srl

Vastapuolet: Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri ja Ministero per gli Affari Regionali e le Autonomie

Ennakkoratkaisukysymys

Onko unionin oikeutta ja erityisesti sähköenergian ja maakaasun sisämarkkinoita varten säädettyjä yhteisiä oikeussääntöjä sekä oikeusvarmuuden ja luottamuksen suojan periaatetta tulkittava siten, että ne sallivat sellaisten kriteerien taannehtivan soveltamisen, joiden mukaisesti määritetään aiemmille konsessionhaltijoille tarkoitetun korvauksen määrä, mikä vaikuttaa aikaisempiin kaupallisiin suhteisiin, vai voidaanko taannehtiva soveltaminen oikeuttaa myös suhteellisuusperiaatteen kannalta tarkasteltuna vaatimuksella suojata muita Euroopan unionissa merkityksellisiä julkisia intressejä, jotka liittyvät vaatimukseen turvata paremmin kyseisten markkinoiden kilpailun rakenne, samalla kun suojataan paremmin palvelun käyttäjiä, jotka saattaisivat välillisesti joutua kärsimään haittaa aiemmille konsessionhaltijoille tarkoitettujen summien mahdollisesta korottamisesta?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt 3.12.2018 — Ryanair Designated Activity Company v. Országos Rendőr-főkapitányság

(asia C-754/18)

(2019/C 131/24)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Ryanair Designated Activity Company

Vastapuoli: Országos Rendőr-főkapitányság

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY⁽¹⁾ maahantulo-oikeutta koskevan 5 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että tätä direktiiviä sovellettaessa perheenjäseneltä, jolla on joko direktiivin 10 artiklassa tarkoitettu voimassaoleva oleskelukortti tai sen 20 artiklassa tarkoitettu pysyvä oleskelukortti, ei edellytetä viisumia tämän saapuessa maahan toisen jäsenvaltion alueelle?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko direktiivin 2004/38/EY 5 artiklaa ja sen 2 kohtaa tulkittava samalla tavalla siinä tapauksessa, että unionin kansalaisen perheenjäsen, jolla ei ole minkään jäsenvaltion kansalaisuutta, on saanut pysyvän oleskeluoikeuden Yhdistyneessä kuningaskunnassa ja että Yhdistynyt kuningaskunta on myöntänyt hänelle pysyvän oleskelukortin? Eli että Yhdistyneen kuningaskunnan myöntämä, direktiivin 20 artiklassa tarkoitettu pysyvä oleskelukortti vapauttaa sen haltijan viisumivelvollisuudesta siitä riippumatta, että Yhdistynyt kuningaskunta ei kuulu direktiivin 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen, luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 539/2001 eikä henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta unionin säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) 9.3.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/399 soveltamisalaan?
- 3) Jos ensimmäiseen ja toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko direktiivin 2004/38/EY 20 artiklan mukaisesti myönnetyn oleskelukortin hallinta sellaisenaan katsottava riittäväksi todisteeksi siitä, että kortin haltija on unionin kansalaisen perheenjäsen, ja että se antaa tälle — perheenjäsenenä — ilman minkäänlaista lisätutkimusta ja muuta asiakirjanäyttöä oikeuden tulla maahan jonkin toisen jäsenvaltion alueelle ja vapauttaa tämän direktiivin 5 artiklan 2 kohdan nojalla viisumivelvollisuudesta?
- 4) Jos unionin tuomioistuin vastaa kolmanteen kysymykseen kieltävästi, onko Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleis-sopimuksen 26 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 2 kohtaa tulkittava siten, että lentoliikenteen harjoittaja on velvollinen matkustusasiakirjojen tarkastamisen lisäksi tarkastamaan, onko matkustaja, joka pyrkii matkustamaan direktiivin 2004/38/EY 20 artiklassa tarkoitettulla pysyvällä oleskelukortilla maahantulohetkellä todellisuudessa yhä unionin kansalaisen perheenjäsen?
- 5) Jos unionin tuomioistuin vastaa neljanteen kysymykseen myöntävästi,
 - i) onko lentoliikenteen harjoittaja siinä tapauksessa, ettei se kykene varmistumaan siitä, onko direktiivin 2004/38/EY 20 artiklassa tarkoitettulla pysyvällä oleskelukortilla matkustava henkilö maahantulohetkellä todellisuudessa unionin kansalaisen perheenjäsen, velvollinen epäämään tältä pääsyn lentokoneeseen ja kieltäytymään kuljettamasta tätä toiseen jäsenvaltioon?
 - ii) voidaanko siinä tapauksessa, että lentoliikenteen harjoittaja laiminlyö kyseisen seikan tarkastamisen tai ettei se kieltäydy kuljettamasta matkustajaa, joka ei kykene osoittamaan asemaansa perheenjäsenenä — vaikka hänellä onkin pysyvä oleskelukortti — lentoliikenteen harjoittajalle tästä syystä määrätä sakko Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehdyn yleissopimuksen 26 artiklan 2 kohdan perusteella?

⁽¹⁾ EUVL 2004, L 158, s. 77.

Valitus, jonka Wallapop, S.L. on tehnyt 5.12.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-186/17, Unipreus v. EUIPO — Wallapop (wallapop), 3.10.2018 antamasta tuomiosta

(asia C-763/18 P)

(2019/C 131/25)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Wallapop, S.L. (edustajat: D. Sarmiento Ramírez-Escudero ja N. Porxas Roig, abogados)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Unipreus, S.L.

Vaatimukset

- Valituksenalainen tuomio on kumottava ainoassa valitusperusteessa esitetystä syistä ja on todettava, etteivät riidanalaiset palvelut ole samankaltaisia.
- Unipreus on velvoitettava korvaamaan Wallapopille sekä ensimmäisessä oikeusasteessa pidetyssä menettelyssä aiheutuneet että unionin tuomioistuimessa pidettävässä menettelyssä aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Wallapop, S.L. valittaa unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) 3.10.2018 asiassa T-186/17 antamasta tuomiosta, ⁽¹⁾ joka koskee väitemenettelyä, jonka Unipreus, S.L. -yhtiö pani vireille sitä vastaan, että Wallapop, S.L. oli hakenut kuviomerkin rekisteröimistä EU-tavaramerkiksi (hakemus nro 1 3 268 941).

Valituksen ainoassa valitusperusteessa väitetään, että on rikottu Euroopan unionin tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 ⁽²⁾ 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa (nykyistä Euroopan unionin tavaramerkistä 14.6.2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa) ja oikeuskäytäntöä, jossa palvelujen välisen samankaltaisuuden arviointia tulkitaan.

Valittaja perustaa valitusperusteen erityisesti siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on soveltanut virheellisesti kriteerejä, jotka oikeuskäytännössä on vahvistettu tavaramerkkien välisen samankaltaisen käytön määrittämiseksi; se on pääasiallisesti jättänyt huomiotta markkinoille saattamisen käsitteen ja palvelut, joita verkossa toimivalla markkinapaikalla tavallisesti tarjotaan tämän lakisäänteisen ja oikeuskäytäntöön perustuvan käsitteen mukaan; eli kyseessä ovat välityspalvelut eivätkä markkinoille saattamista koskevat tai samankaltaiset palvelut.

Tällainen unionin yleisen tuomioistuimen tekemä virheellinen arviointi koskee sitten myös kyseessä olevien palvelujen välisen samankaltaisuuden tarkastelua, jonka se tuomiossaan tekee soveltamalla tätä koskevia oikeuskäytännössä vahvistettuja kriteerejä (kuten palvelujen luonne, jakelukanavat, kohde sekä palveluista syntyvä mielikuva tai niiden välinen kilpailu ja täydentävyys).

⁽¹⁾ Tuomio 3.10.2018, Unipreus v. EUIPO — Wallapop (wallapop) (T-186/17, ei julkaistu, EU:T:2018:640)

⁽²⁾ EUVL 2009, L 78, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz (Saksa) on esittänyt 28.12.2018 —
Landkreis Südliche Weinstraße v. PF ym.**

(asia C-830/18)

(2019/C 131/26)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Landkreis Südliche Weinstraße

Vastapuolet: PF ym.

Muu osapuoli: Vertreter des öffentlichen Interesses

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta unionin alueella 5.4.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 492/2011⁽¹⁾ 7 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että kansallisen oikeuden säännöksellä, jolla rajataan kansallisten alueyhteisöjen (Landkreise (piirikunnat)) velvollisuus järjestää koulukuljetuksia osavaltion, johon kyseinen alueyhteisö kuuluu, asukkaisiin, on välillisesti syrjivä vaikutus, vaikka tosiseikkojen perusteella on selvää, että asumisedellytyksellä suljetaan palvelun ulkopuolelle suurimmaksi osaksi jäsenvaltion muiden alueiden asukkaat?

Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

- 2) Muodostaako koulujärjestelmän tehokas organisointi yleistä etua koskevan pakottavan vaatimuksen, joka voi oikeuttaa välillisen syrjinnän?

⁽¹⁾ EUVL 2011, L 141, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Curtea de Apel Timișoara (Romania) on esittänyt 24.12.2018 — SC Terracult SRL v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5 ja Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Serviciul de Soluționare a Contestațiilor

(asia C-835/18)

(2019/C 131/27)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Curtea de Apel Timișoara

Pääasian asianosaiset

Valittaja: SC Terracult SRL

Vastapuolet: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5 ja Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Serviciul de Soluționare a Contestațiilor

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko arvonlisäverodirektiivi ⁽¹⁾ sekä verotuksen neutraalisuuden periaate, tehokkuusperiaate ja suhteellisuusperiaate pääasian oikeudenkäynnin kohteena olevissa olosuhteissa esteenä hallinnolliselle käytännölle ja/tai kansallisen lainsäädännön säännösten tulkinnalle, jolla estetään joidenkin laskujen oikaiseminen ja siten oikaistujen laskujen merkitseminen arvonlisäveroilmoitukseen ajankajalta, jona oikaisu on tehty, liiketoimista, jotka on toteutettu ajanjaksolla, jolta on tehty verotarkastus, jonka seurauksena veroviranomaiset ovat tehneet lainvoimaiseksi tulleen verotuspäätöksen, jos verotuspäätöksen tekemisen jälkeen saadaan selville tietoja, jotka johtaisivat jonkin toisen verojärjestelmän soveltamiseen?

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2016/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul București (Romania) on esittänyt 3.1.2019 — SC Mitliv Exim SRL v. Agenția Națională de Administrare Fiscală ja Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(asia C-9/19)

(2019/C 131/28)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunalul București

Pääasian asianosaiset

Valittaja: SC Mitliv Exim SRL

Vastapuolet: Agenția Națională de Administrare Fiscală ja Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Ovatko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY ⁽¹⁾ 2 artiklan ja 273 artiklan, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 50 artiklan ja SEUT 325 artiklan säännökset ja määräykset pääasian oikeudenkäynnin kohteena olevissa olosuhteissa esteenä pääasian oikeudenkäynnin kohteena olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa sallitaan kaikki seuraavat tilanteet:

— tietyn summan suorittaminen rikoksesta aiheutuneista vahingoista esitutkinnan aikana muulla perusteella kuin verosaatavan maksamiseksi

- myöhemmän verotarkastuksen suorittaminen samanaikaisesti sellaisen rikosoikeudellisen menettelyn kanssa, jossa vastaajana oleva verovelvollinen on haastettu oikeuteen vastaamaan veropetoksesta ja jossa sille määrätään lisäverovelvoitteita samalta ajanjaksolta ja sellaisena summan suuruisena, joka on jo ollut valtion viranomaisten käytettävissä esitutinnan aikana, kun verotarkastuksen yhteydessä toteutettuja toimia vastaan esitettyä hallinnollista oikaisuvaatimusta koskevan päätöksen tekemistä on kuitenkin lykätty rikosoikeudenkäynnin päättymiseen saakka
- alimmassa oikeusasteessa käytävän rikosoikeudenkäynnin päättäminen vastaajan tuomitsemisella muun muassa maksamaan yhteisvastuullisesti koko summa, joka esitutinnan aikana vahvistettiin kaikkien vastaajien maksettavaksi mutta kyseisen verovelvollisen maksettavaksi vahvistettiin vain osa summasta, jonka tämä on jo suorittanut, ja missä määrin näiden tilanteiden kokonaisuus on päällekkäisyyskyseen kyseisen verovelvollisen kannalta liiallinen?
- 2) Onko pääasian kohteena olevien kaltaisissa olosuhteissa myös valtiolle suoritettavien taloudellisten velvoitteiden perimisen tavoitteen varmistamiseksi ja petosten torjumiseksi valtion viranomaisten menettely yleisesti unionin oikeuden periaatteiden ja erityisesti *ne bis in idem* -periaatteen mukaista, jos viranomaiset eivät ota verotuksessa huomioon maksua, joka on suoritettu ennen hallinnollisten ja rikosoikeudellisten seuraamusten lainvoimaiseksi tulemistä, kun otetaan huomioon, että maksu kattaa osan verovelvolliselle vahvistetusta verovelvoitteesta?
- 3) Onko edellä ensimmäiseen ja toiseen kysymykseen annettujen vastausten perusteella Euroopan unionin oikeutta tulkittava siten, että se on esteenä pääasian oikeudenkäynnin kohteena olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa ei pidetä unionin oikeuden vastaista veronkantoa vastaavana tapausta, jossa verovelvollinen on korvannut rikosoikeudellisen vahingon esitutinnan aikana saadakseen seuraamuksen puolitetuksi, kun ei ole olemassa verosaatavaa koskevaa maksuperustetta, jonka olisivat vahvistaneet siihen toimivaltaiset viranomaiset, tai rikostuomioistuimen antamaa lainvoimaista tuomiota, mutta veroviranomaiset ovat verotarkastuksen yhteydessä määränneet verovelvolliselle lisäverovelvoitteita samalta ajanjaksolta ja sellaisen summan suuruisena, joka on jo ollut valtion viranomaisten käytettävissä, ja vero on kannettu perusteettomasti maksuhetkestä siihen ajankohtaan saakka, jona verorasite on määritetty verosaatavaa koskevan maksuperusteen nojalla tai lainvoimaisen rikostuomion perusteella?

⁽¹⁾ EUVL 2006, L 347, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on esittänyt 18.1.2019 — AT v. Pensionsversicherungsanstalt

(asia C-32/19)

(2019/C 131/29)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberster Gerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: AT

Vastapuoli: Pensionsversicherungsanstalt

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/38/EY⁽¹⁾ (jäljempänä kansalaisuusdirektiivi) 17 artiklan 1 kohdan a alakohdtaa tulkittava siten, että työntekijöiden, jotka lopettaessaan työskentelynsä ovat saavuttaneet työskentelyjäsenvaltion lainsäädännössä säädetyn vanhuuseläkkeeseen oikeuttavan iän, on täytynyt työskennellä vähintään viimeksi kuluneet 12 kuukautta ja asua työskentelyjäsenvaltiossa yhtäjaksoisesti yli kolme vuotta, jotta he voivat saada pysyvän oleskeluoikeuden ennen viiden vuoden ajanjakson päättymistä?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

Onko työntekijöillä kansalaisuusdirektiivin 17 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla pysyvä oleskeluoikeus, jos heidän alkaessaan työskennellä toisessa jäsenvaltiossa on odotettavissa, että he ehtivät työskennellä lakisääteisen eläkeiän saavuttamiseen mennessä enää melko vähän aikaa ja ovat työskentelynsä päätyttyä vähäisten tulojen vuoksi joka tapauksessa riippuvaisia vastaanottavan jäsenvaltion sosiaalihuoltojärjestelmästä?

⁽¹⁾ EUVL 2004, L 158, s. 77.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht Hamburg (Saksa) on esittänyt 25.1.2019 — HA v. Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

(asia C-47/19)

(2019/C 131/30)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Hamburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: HA

Vastaaja: Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kuuluvatko lainelautailu- ja purjehdusopetus myös yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ (jäljempänä arvonlisäverodirektiivi) 132 artiklan 1 kohdan i ja j alakohdassa olevan koulu- ja yliopisto-opetuksen käsitteen alaan? Onko riittävää, että tällaista opetusta tarjotaan vähintään yhdessä jäsenvaltion oppilaitoksessa tai yliopistossa?
- 2) Edellyttääkö arvonlisäverodirektiivin 132 artiklan 1 kohdan i ja j alakohdassa tarkoitetuksi koulu- tai yliopisto-opetuksiksi hyväksyminen, että opetuksesta annetaan arvosana, vai onko riittävää, että lainelautailu- tai purjehduskurssi järjestetään koulu- tai yliopistotapahtuman yhteydessä, kuten luokkaretken yhteydessä?

- 3) Voidaanko lainelautailu- ja purjehduskoulua pitää arvonlisäverodirektiivin 132 artiklan 1 kohdan i alakohdassa tarkoitettuna vastaavia päämääriä omaavana laitoksena opetusalan lainsäädännön tai yliopistolainsäädännön säännösten nojalla, kun näiden säännösten mukaan myös ulkopuoliset lainelautailu- tai purjehduskurssit ovat osa koululiikuntaa tai liikunnanopettajien yliopistokoulutusta, josta annetaan arvosana tai muu kurssitodistus, taikka urheilun harrastamisen yleishyödyllisen luonteen nojalla? Edellyttääkö tällainen hyväksyntä sitä, että oppilaitos tai yliopisto ottaa vastattavakseen kurssikustannukset joko suoraan tai välillisesti?
- 4) Onko luokkaretken yhteydessä toteutettavaa lainelautailu- tai purjehduskurssia pidettävä arvonlisäverodirektiivin 132 artiklan 1 kohdan h alakohdassa tarkoitettuna palvelujen suorituksena, joka liittyy läheisesti lasten ja nuorten suojeluun, ja jos on, edellyttääkö tämä tietynkestoista suojelua?
- 5) Edellyttääkö arvonlisäverodirektiivin 132 artiklan 1 kohdan j alakohdan ilmaisu ”opettajan koulu- tai yliopisto-opetuksen tueksi antamat yksityisoppitunnit” sitä, että verovelvollinen itse antaa tätä opetusta?

(¹) EUVL 2006, L 347, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt
1.2.2019 — Kaplan International Colleges UK Ltd v. Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs**

(asia C-77/19)

(2019/C 131/31)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Kaplan International Colleges UK Ltd

Vastapuoli: Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Mikä on neuvoston direktiivin 2006/112/EY (¹) 132 artiklan 1 kohdan f alakohtaan sisältyvän vapautuksen alueellinen soveltamisala? Kysymys koskee erityisesti sitä, i) kuuluuko siihen kustannustenjakoryhmä, joka on sijoittautunut [alkup. s. 18] toiseen jäsenvaltioon kuin se jäsenvaltio tai ne jäsenvaltiot, joihin kustannustenjakoryhmän jäsenet ovat sijoittautuneet? Jos näin on, ii) kuuluuko siihen myös kustannustenjakoryhmä, joka on sijoittautunut unionin ulkopuolelle?
- 2) Jos kustannustenjakoryhmää koskevaa poikkeusta voidaan lähtökohtaisesti soveltaa yksikköön, joka on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon kuin yksi tai useat kustannustenjakoryhmän jäsenistä, ja myös kustannustenjakoryhmään, joka on sijoittautunut unionin ulkopuolelle, miten olisi sovellettava arviointiperustetta, jonka mukaan vapautus ei saa olla omiaan aiheuttamaan kilpailun vääristymistä? Erityisesti tiedustellaan seuraavaa:
 - a) Sovelletaanko arviointiperustetta mahdolliseen kilpailun vääristymiseen, joka vaikuttaa muihin samankaltaisten palvelujen vastaanottajiin, jotka eivät ole kustannustenjakoryhmän jäseniä, vai sovelletaanko sitä ainoastaan mahdolliseen kilpailun vääristymiseen, joka vaikuttaa palveluja kustannustenjakoryhmän jäsenille suorittaviin mahdollisiin vaihtoehtoisin palveluntarjoajiin?

- b) Jos arviointiperustetta sovelletaan ainoastaan muihin vastaanottajiin, voiko olla olemassa todellinen mahdollisuus kilpailun vääristymiseen, jos muut vastaanottajat, jotka eivät ole kustannustenjakoryhmän jäseniä, voivat joko hakea kyseisen kustannustenjakoryhmän jäseniksi tai perustaa oman kustannustenjakoryhmänsä hankkiakseen samankaltaisia palveluja tai saadaakseen vastaavat arvonlisäverosäästöt muilla menetelmillä (kuten perustamalla sivuliikkeen kyseiseen jäsenvaltioon tai kolmanteen maahan)?
- c) Jos arviointiperustetta sovelletaan ainoastaan muihin palveluntarjoajiin, onko todellista mahdollisuutta kilpailun vääristymiseen arvioitava määrittämällä, onko kustannustenjakoryhmä varma jäsenistään koostuvan asiakaskuntansa säilymisestä riippumatta siitä, onko arvonlisäverovapautus käytettävissä vai ei — ja onko näin ollen kyseistä mahdollisuutta arvioitava sen perusteella, onko vaihtoehtoisilla palveluntarjoajilla pääsy kansallisille markkinoille, joille kustannustenjakoryhmän jäsenet ovat sijoittautuneet? Jos näin on, onko sillä merkitystä, onko kustannustenjakoryhmä varma jäsenistään koostuvan asiakaskuntansa säilymisestä, koska ne kuuluvat samaan konserniin?
- d) Olisiko kilpailun mahdollista vääristymistä arvioitava kansallisella tasolla suhteessa kolmannessa maassa, johon kustannustenjakoryhmä on sijoittautunut, toimiviin vaihtoehtoihin palveluntarjoajiin? [alkup. s. 19]
- e) Onko jäsenvaltion veroviranomaisella, joka vastaa arvonlisäverodirektiivin täytäntöönpanosta, todistustaakka kilpailun vääristymisen todennäköisyyden osoittamisesta?
- f) Onko jäsenvaltion veroviranomaisen hankittava erityinen asiantuntija-arvio sen kolmannen maan markkinoista, johon kustannustenjakoryhmä on sijoittautunut?
- g) Voidaanko todellinen mahdollisuus kilpailun vääristymiseen osoittaa yksilöimällä kaupalliset markkinat kolmannessa maassa?
- 3) Voidaanko kustannustenjakoryhmää koskevaa poikkeusta soveltaa käsiteltävän asian olosuhteissa, joissa kustannustenjakoryhmän jäsenillä on rahoitukselliset, taloudelliset ja organisatoriset suhteet toisiinsa?
- 4) Voidaanko kustannustenjakoryhmää koskevaa poikkeusta soveltaa olosuhteissa, joissa jäsenet ovat muodostaneet arvonlisäveroryhmän, joka on yksi ainoa verovelvollinen? Onko sillä merkitystä, että KIC eli edustajajäsen, jolle (kansallisen lainsäädännön mukaan) palvelut suoritetaan, ei ole kustannustenjakoryhmän jäsen? Jos sillä on merkitystä, tehdäänkö tämä seikka merkityksettömäksi kansallisessa lainsäädännössä säätämällä, että edustajajäsenillä on kustannustenjakoryhmän jäsenten ominaisuudet ja asema sovellettaessa kustannustenjakoryhmää koskevaa poikkeusta?

(1) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11. 2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1).

Valitus, jonka Liettuan tasavalta on tehnyt 1.2.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-508/15, Liettua v. komissio, 22.11.2018 antamasta tuomiosta

(asia C-79/19 P)

(2019/C 131/32)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Asianosaiset

Valittaja: Liettuan tasavalta (asiamies: R. Krasuckaitė)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

— kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-508/15 ⁽¹⁾ (valituksenalainen tuomio) siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi siinä Euroopan komission 22.6.2015 antaman täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2015/1119 kumoamista koskevan kanteen

- kumoaa Euroopan komission 22.6.2015 antaman täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2015/1119 ⁽²⁾ tai palauttaa valituksenalaisen tuomion unionin yleisen tuomioistuimen uudelleen käsiteltäväksi
- velvoittaa Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Liettuan tasavalta vaatii unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-508/15 antaman tuomion kumoamista seuraavin perustein.

1. Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se totesi valituksenalaisen tuomion 83 kohdassa, että asetuksen N:o 1257/1999 ⁽³⁾ 33m artiklan 1 kohdassa säädetty poikkeus liittyy vain tilan luovuttajien ikään, koska kyseinen säännös selvästi liittyy maitokiintiöön näyttönä maatalouden kaupallisesta tuotannosta.
2. Unionin yleinen tuomioistuin otti lisäksi tosiseikat vääristyneellä tavalla huomioon valituksenalaisen tuomion 74–79 kohdassa, kun se päätteli, että Liettuan tasavallan hallitus ei ollut näyttänyt toteen, että se, että kantajalla oli maitokiintiö, merkitsi, että hän harjoitti kaupallista maataloustuotantoa, mikä olennaisesti ei vastannut sille esitettyjä asiakirjoja.

⁽¹⁾ Unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) tuomio 22.11.2018, Liettua v. komissio, T-508/15 (EU:T:2018:828).

⁽²⁾ EUVL 2015, L 182, s. 39.

⁽³⁾ Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17.5.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1257/1999 (EYVL 1999, L 160, s. 80).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d'appel de Bruxelles, section Cour des marchés (Belgia) on esittänyt 8.2.2019 — Viasat UK Ltd ja Viasat Inc. v. Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

(asia C-100/19)

(2019/C 131/33)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d'appel de Bruxelles, section Cour des marchés

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Viasat UK Ltd ja Viasat Inc.

Vastaaja: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Muut osapuolet: Inmarsat ventures Ltd ja Eutelsat SA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko satelliittivälitteisiä matkaviestintäpalveluja tarjoavien järjestelmien valitsemisesta ja valtuuttamisesta 30.6.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 626/2008/EY ⁽¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohtaa, 7 artiklan 1 kohtaa ja 8 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että jos ilmenee, että tämän päätöksen II osaston säännösten mukaisesti valittu operaattori ei ole tarjonnut satelliittivälitteisiä matkaviestintäpalveluja satelliittivälitteisen matkaviestintäjärjestelmän välityksellä tämän päätöksen 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii alakohdassa asetettuun määräaikaan mennessä, saman päätöksen 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on evättävä tältä operaattorilta maanpäällisten tukiasemien käyttöönottoon tarvittavat valtuudet, koska se ei ole täyttänyt hakemuksessaan antamaansa sitoumusta?

- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko näitä samoja säännöksiä tulkittava siten, että saman päätöksen 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat samassa tilanteessa evätä tältä operaattorilta maanpäällisten tukiasemien käyttöönottoon tarvittavat valtuudet, koska se ei ole täyttänyt antamaansa sitoumusta täyttää peittovaatimus 13.6.2016 mennessä?

(¹) EUVL 2008, L 172, s. 15.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Obvodní soud pro Prahu 9 (Tšekki) on esittänyt 12.2.2019 — XR v. Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost

(asia C-107/19)

(2019/C 131/34)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Obvodní soud pro Prahu 9

Pääasian asianosaiset

Kantaja: XR

Vastaaja: Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko taukoa, jonka aikana työntekijän on oltava työnantajansa käytettävissä kahden minuutin kuluessa, jos tulee hälytys, pidettävä tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 4.11.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/88/EY (¹) 2 artiklassa tarkoitettuna ”työaikana”?
- 2) Vaikuttaako edellisen kysymyksen osalta tehtävään arviointiin se, että tällainen tauon keskeytyminen siinä tapauksessa, että tulee hälytys, tapahtuu ainoastaan satunnaisesti ja ennakoimattomasti, tai tapauksen mukaan se, miten usein tauko keskeytyy?
- 3) Voiko ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin, joka antaa ratkaisun sen jälkeen, kun ylempi tuomioistuin on kumonnut sen ratkaisun ja asia on palautettu sen käsiteltäväksi, jättää noudattamatta ylemmän tuomioistuimen esittämää oikeudellista näkemystä, joka sitoo ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta, jos kyseinen näkemys on ristiriidassa unionin oikeuden kanssa?

(¹) EUVL 2003, L 299, s. 9.

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 14.2.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs laajennettu jaosto) asiassa T-518/16, Carreras Sequeros ym. v. komissio, 4.12.2018 antamasta tuomiosta

(asia C-119/19 P)

(2019/C 131/35)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: T. S. Bohr, G. Gattinara ja L. Vernier)

Muut osapuolet: Francisco Carreras Sequeros, Mariola de las Heras Ojeda, Olivier Maes, Gabrio Marinozzi, Giacomo Misericchi, Marc Thieme Groen, Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- Asiassa T-518/16, Carreras Sequeros ym. v. komissio, 4.12.2018 annettu tuomio on kumottava
- Asia on palautettava unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta tämä lausuu ensimmäisessä oikeusasteessa nostetun kanteen toisesta, kolmannesta ja neljännessä kanneperusteesta
- Oikeudenkäyntikuluista on päätettävä myöhemmin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio esittää kaksi valitusperustetta.

1. Ensimmäisessä valitusperusteessa komissio vetoaa oikeudelliseen virheeseen Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 31 artiklan 2 kohdan tulkinnassa.

Valitusperusteen ensimmäinen osa koskee oikeudellista virhettä perusoikeuskirjan 31 artiklan 2 kohdan sisällön tulkinnassa. Tässä 31 artiklan 2 kohdassa taatun palkallista vuosilomaa koskevan oikeuden sisältöä täsmennetään direktiivin 2003/88⁽¹⁾ 7 artiklassa. Niinpä unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen ottaessaan huomioon muita direktiivin 2003/88 säännöksiä — kuten 14 ja 23 artiklan — ja katsoessaan, että niitä on sovellettava henkilöstösäännöt antaneeseen lainsäätäjään.

Valitusperusteen toisessa osassa komissio vetoaa oikeudelliseen virheeseen perusoikeuskirjan 31 artiklan 2 kohdan tulkinnassa siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen liitteessä X olevassa 6 artiklassa säädetty vähennys ei sopisi yhteen sellaisen väitetyn periaatteen kanssa, jolla on tarkoitus edistää asianomaisten henkilöiden elin- ja työolojen parantamista. Tällaisella periaatteella ei ole mitään oikeudellista perustaa.

Valitusperusteen kolmas osa koskee toissijaisesti oikeudellista virhettä henkilöstösääntöjen sellaisten muiden säännösten tulkinnassa, joissa on kyse virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 6 artiklan asiayhteydestä. Unionin yleinen tuomioistuin sulkee henkilöstösääntöjen muita säännöksiä virheellisesti tarkastelunsa ulkopuolelle pelkästään sillä perusteella, että ne olivat jo olemassa ennen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen liitteessä X olevan 6 artiklan muuttamista. Lainsäätäjällä on laaja harkintavalta muutettavien tai pysytettävien toimenpiteiden valinnassa.

2. Toisessa valitusperusteessa komissio vetoaa oikeudelliseen virheeseen perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohdan tulkinnassa. Unionin yleinen tuomioistuin jättää noudattamatta oikeuskäytäntöä, jonka mukaan lainsäätäjällä on laaja harkintavalta muuttaessaan virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä ja suhteellisuusperiaatetta voidaan todeta loukatun vain, jos lainsäätäjällä on selvästi ylittynyt kyseisen harkintavallan rajat.

⁽¹⁾ Tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 4.11.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/88/EY (EUVL 2003, L 299, s. 9).

Valitus, jonka Hamas on tehnyt 14.2.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu ensimmäinen jaosto) asiassa T-400/10 RENV, Hamas v. neuvosto, 14.12.2018 antamasta tuomiosta

(asia C-122/19 P)

(2019/C 131/36)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Hamas (edustaja: asianajaja L. Glock)

Muut osapuolet: Euroopan unionin neuvosto, Ranskan tasavalta ja Euroopan komissio

Vaatimukset

— 14.12.2018 annettu tuomio Hamas v. neuvosto, T-400/10 RENV, on kumottava siltä osin kuin sillä hylätään seuraavien toimien kumoamista koskeva vaatimus

— niitä henkilöitä, ryhmiä ja yhteisöjä koskevan luettelon saattamisesta ajan tasalle, joihin sovelletaan erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi hyväksytyyn yhteisen kannan 2001/931/YUTP 2, 3 ja 4 artiklaa, 18.7.2011 annettu neuvoston päätös 2011/430/YUTP (EUVL 2011, L 188, s. 47) sekä 22.12.2011 annettu neuvoston päätös 2011/872/YUTP (EUVL 2011, L 343, s. 54), 25.6.2012 annettu neuvoston päätös 2012/333/YUTP (EUVL 2012, L 165, s. 72), 10.12.2012 annettu neuvoston päätös 2012/765/YUTP (EUVL 2012, L 337, s. 50), 25.7.2013 annettu neuvoston päätös 2013/395/YUTP (EUVL 2013, L 201, s. 57), 10.2.2014 annettu neuvoston päätös 2014/72/YUTP (EUVL 2014, L 40, s. 56) ja 22.7.2014 annettu neuvoston päätös 2014/483/YUTP (EUVL 2014, L 217, s. 35) niitä henkilöitä, ryhmiä ja yhteisöjä, joihin sovelletaan erityistoimenpiteiden toteuttamisesta terrorismin torjumiseksi hyväksytyyn yhteisen kannan 2001/931/YUTP 2, 3 ja 4 artiklaa, koskevan luettelon ajan tasalle saattamisesta ja muuttamisesta sekä päätösten 2011/430, 2011/872, 2012/333, 2012/765, 2013/395 ja 2014/72 kumoamisesta,

ja

— 18.7.2011 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 687/2011 (EUVL 2011, L 188, s. 2), 22.12.2011 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1375/2011 (EUVL 2011, L 343, s. 10), 25.6.2012 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 542/2012 (EUVL 2012, L 165, s. 12), 10.12.2012 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1169/2012 (EUVL 2012, L 337, s. 2), 25.7.2013 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 714/2013 (EUVL 2013, L 201, s. 10), 10.2.2014 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 125/2014 (EUVL 2014, L 40, s. 9) ja 22.7.2014 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 790/2014 (EUVL 2014, L 217, s. 1) tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi annetun asetuksen (EY) N:o 2580/2001 2 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanosta sekä täytäntöönpanoasetusten (EU) N:o 83/2011, (EU) N:o 687/2011, (EU) N:o 1375/2011, (EU) N:o 542/2012, (EU) N:o 1169/2012, (EU) N:o 714/2013 ja (EU) N:o 125/2014 kumoamisesta

siltä osin kuin kyseiset toimet koskevat Hamasta ja myös Hamas-Izz al-Din al-Qassemia

— tämän valituksen kohteena olevat kysymykset on ratkaistava lopullisesta

— neuvosto on velvoitettava korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut asioissa T-400/10, T-400/10 RENV, C-79/15 P ja tässä asiassa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Ensimmäinen valitusperuste, joka perustuu periaatteiden loukkaamiseen, joita sovelletaan siihen, kenellä on todistustaakka tosi-seikkojen paikkansapitävyydestä

— unionin yleinen tuomioistuin on loukannut tuomiossa neuvosto v. Hamas, C-79/15 P, määriteltyjä periaatteita siitä, kenellä on todistustaakka, ja asettanut Hamasille erittäin hankalan, jopa mahdottoman, todistustaakan

- unionin yleinen tuomioistuin on toissijaisesti loukannut periaatteita siitä, kenellä on todistustaakka, todetessaan, että Hamas ei ollut riitauttanut konkreettisesti ja yksityiskohtaisesti neuvoston vahvistamia tosiseikkoja
 - unionin yleinen tuomioistuin on loukannut sille kuuluvaa velvollisuutta vastata oikeudellisesti riittävällä tavalla kaikkiin kantajan esittämiin väitteisiin siitä mahdollisuudesta, että kantajan voidaan katsoa olevan vastuussa terroriteoista.
2. Toinen valitusperuste perustuu tehokasta tuomioistuinvalvontaa koskevan oikeuden loukkaamiseen:
- unionin yleinen tuomioistuin on evännyt kantajalta oikeuden tehokkaaseen tuomioistuinvalvontaan, kun se on jättänyt toteamatta, ettei neuvosto ollut näyttänyt toteen sen perusteluissa olevien tosiseikkojen aineellista paikkansapitävyyttä
 - unionin yleinen tuomioistuin on jatkanut tehokasta tuomioistuinvalvontaa koskevan oikeuden loukkaamista, vaikka prosessi-johtotoimella oli vahvistettu, etteivät riidanalaiset toimet nojautuneet riittävään vankkaan tosiseikastoon
 - unionin yleinen tuomioistuin on hylännyt kanneperusteen, joka perustui neuvoston kantajan vahingoksi tekemään virheeseen epätasapainoisesta menettelystä saatujen tosiseikkojen aineellisesta paikkansapitävyydestä.
3. Kolmas valitusperuste perustuu siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut yhteisen kannan 1 artiklan 4 kohtaa katsoessaan, että Ison-Britannian päätös, johon neuvosto vetosi, merkitsi tuomitsemista:
- unionin yleisen tuomioistuimen ehdottama luonnehtiminen tuomitsemiseksi ei täytä yhteisessä kannassa 2001/931 vahvistettuja perusteita ja sen johdosta velvollisuudella perustella toimet ei ole mitään sisältöä;
 - kun unionin yleinen tuomioistuin on ottanut lähtökohdaksi tämän virheellisen luonnehdinnan, se on estänyt se, että kansallisiin päätöksiin perustuvien tosiseikkojen luonnehdintaan voidaan kohdistaa tuomioistuinvalvontaa.
4. Neljäs valitusperuste: Unionin yleinen tuomioistuin on voinut hylätä kanneperusteen, jonka mukaan neuvosto ei ollut ottanut riittävällä tavalla huomioon tilanteen kehittymistä ajan kulumisen vuoksi, vain sillä uhalla, että se rikkoo Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan 2 kohtaa, korvaa perustelut lainvastaisesti omilla perusteluillaan ja ottaa lähtökohdakseen virheellisen oletuksen.
5. Viides valitusperuste: Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt SEUT 296 artiklan tulkinnassa oikeudellisen virheen katsoessaan, että neuvoston itsenäisesti selvittämät tosiseikat ja niiden luonnehdinta on esitetty perusteluissa riittävän täsmällisesti ja konkreettisesti siten, että kantaja saattoi riitauttaa ne ja tuomioistuimet saattoivat tutkia niiden laillisuuden.

Valitus, jonka Euroopan unionin neuvosto on tehnyt 15.2.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs laajennettu jaosto) asiassa T-518/16, Carreras Sequeros ym. v. komissio, 4.12.2018 antamasta tuomiosta

(asia C-126/19 P)

(2019/C 131/37)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: M. Bauer ja R. Meyer)

Muut osapuolet: Francisco Carreras Sequeros, Mariola de las Heras Ojeda, Olivier Maes, Gabrio Marinozzi, Giacomo Misericocchi, Marc Thieme Groen, Euroopan komissio ja Euroopan parlamentti

Vaatimukset

- Valitus on hyväksyttävä
- Asia on ratkaistava ja ensimmäisessä oikeusasteessa nostettu kanne on hylättävä perusteettomana
- Ensimmäisen oikeusasteen kantajat on veloitettava korvaamaan neuvostolle nyt kyseessä olevassa menettelyssä aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Ensimmäisen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisia virheitä toimivaltansa osalta. Peruste jakautuu kahteen osaan.

- Ensimmäinen osa koskee kanteen kohdetta. Neuvosto väittää, että kumotessaan tuomion tuomiolauselmassa ”päätökset, jotka koskevat [kantajien] vuosilomapäivien lukumäärän vähentämistä vuonna 2014” unionin yleinen tuomioistuin on implisiittisesti määrännyt komission palauttamaan tuomion panemiseksi täytäntöön niiden lomapäivien lukumäärän, joihin kantajilla olisi ollut oikeus ennen henkilöstösääntöjen muuttamista. Näin tehdessään ja jättäessään oikaisematta kanteen kohdetta unionin yleinen tuomioistuin on ylittänyt toimivaltansa. Jos kanteen uudelleenluokittelu ei ollut mahdollista, kanteesta olisi pitänyt todeta, ettei se täytä tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä.
- Toisessa osassa neuvosto toteaa, että katsoessaan, että kantajat voivat riitauttaa lainvastaisuusväitteellä koko sen vuosilomajärjestelmän lainmukaisuuden, joka määrittellään virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen, erityisesti vuodesta 2016 lähtien sovellettavien henkilöstösääntöjen, liitteessä X olevassa 6 artiklassa, eikä pelkästään sen säännöksen lainmukaisuutta, jonka komissio panee täytäntöön päätöksessä kantajien lomapäivien vahvistamisesta vuodeksi 2014, unionin yleinen tuomioistuin on jättänyt noudattamatta toimivaltansa laajuutta vastoin vakiintunutta oikeuskäytäntöä, jonka mukaan lainvastaisuusväitteen ulottuvuus on rajoitettava siihen, mikä on välttämätöntä riidan ratkaisemiseksi, ja riidanalaisen yksittäispäätöksen ja lainvastaisuusväitteen kohteena olevan yleisesti sovellettavan toimen välillä on oltava välitön oikeudellinen yhteys.

2. Toisen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisia virheitä todetessaan, että vuosilomapäivien lukumäärän vähentäminen, josta virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen liitteessä X olevassa uudessa 6 artiklassa säädetään, vaikuttaa kantajien vuosilomaoikeuteen.

Ensinnäkin katsoessaan, että tietyissä tapauksissa direktiiviin (nyt kyseessä olevassa tapauksessa direktiiviin 2003/88⁽¹⁾) voidaan vedota toimielimiä vastaan, unionin yleinen tuomioistuin on jättänyt noudattamatta vakiintunutta oikeuskäytäntöä, jonka mukaan direktiivit on osoitettu jäsenvaltioille eikä unionin toimielimille ja elimille, joten direktiivin säännöksissä ei voida sellaiseen katsoa asetettavan velvoitteita toimielimille niiden ja niiden henkilöstön välisissä suhteissa.

Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että perusoikeuskirjan 31 artiklan 2 kohtaa koskevissa perusoikeuskirjan valmistelukunnan puheenjohtajiston selityksissä mainitun direktiivin 2003/88 sisältö sitoo lainsäätäjää.

Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin on jättänyt huomiotta, mikä ulottuvuus on perusoikeuskirjan 31 artiklan 2 kohdalla, jonka tavoitteena ei ole — toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin on katsonut — parantaa elin- ja työoloja vaan taata riittävä suojan taso kaikille työntekijöille unionissa.

Neljänneksi unionin yleinen tuomioistuin on katsoessaan, että virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen liitteessä X olevassa 6 artiklassa loukataan perusoikeuskirjan 31 artiklan 2 kohdassa taattua vuosilomaoikeutta, tehnyt oikeudellisen virheen, koska kolmansissa maissa työskentelevillä virkamiehillä olevien lomapäivien kokonaismäärä on selvästi suurempi kuin direktiivissä 2003/88 säädetty vähimmäismäärä, joka on 20 päivää.

3. Kolmas toissijaisesti esitetty valitusperuste koskee oikeudellista virhettä sen osalta, onko lomaoikeuden väitetty loukkaus luonteeltaan oikeutettu. Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisia virheitä katsoessaan, että riidanalaisen toimenpiteen oikeutamisperusteissa ei voinut olla kyseessä yleisen edun mukaiset tavoitteet, ja jättäessään tutkimatta, puututaanko lomaoikeuden rajoituksella tähän oikeuteen tavoitellun päämäärän kannalta suhteettomasti ja tavalla, jota ei voida hyväksyä ja jolla loukattaisiin suojatun oikeuden keskeistä sisältöä.

⁽¹⁾ Tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 4.11.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/88/EY (EUVL 2003, L 299, s. 9).

Valitus, jonka Groupe Canal + on tehnyt 15.2.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-873/16, Groupe Canal + v. komissio, 12.12.2018 antamasta tuomiosta

(asia C-132/19 P)

(2019/C 131/38)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Groupe Canal + (edustajat: P. Wilhelm, P. Gassenbach ja O. de Juvigny, avocats)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Ranskan tasavalta, Union des producteurs de cinéma (UPC), C More Entertainment AB, European Film Agency Directors – EFAD's ja Euroopan kuluttajaliitto (BEUC)

Vaatimukset

- Unionin yleisen tuomioistuimen 12.12.2018 asiassa T-873/16 antama tuomio on kumottava siltä osin kuin sillä hylättiin Groupe Canal +:n nostama kanne, jossa oli vaadittu SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan mukaisesta menettelystä 26.7.2016 tehdyn komission päätöksen (asia AT.40023 – Maksutelevisiosisällön rajat ylittävä saatavuus) kumoamista ja siltä osin kuin sillä veloitettiin kantaja korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- Euroopan komission 26.7.2016 edellä mainitussa asiassa AT.40023 antama päätös on kumottava;
- Euroopan komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

GCP väittää ensimmäisessä valitusperusteessaan, ettei unionin yleinen tuomioistuin olisi saanut sivuuttaa sitä harkintavallan väärinkäyttöä, johon komissio syyllistyi, kun se halusi sitoumusten avulla lopettaa määräajaksi, vaikka asetuksessa (EU) N:o 2018/302⁽¹⁾ säädetään nimenomaisesti, että audiovisuaaliselle sisällölle voidaan asettaa määräajaksi.

Toisessa perusteessaan GCP väittää, ettei menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ollut sääntöjenmukainen ja siinä loukattiin kontradiktorisen menettelyn periaatetta, sillä asianosaiset eivät käsittelyn kuluessa ollenkaan keskustelleet SEUT 101 artiklan 3 kohdan sovellettavuuteen liittyvistä perusteluista. Unionin yleinen tuomioistuin loukkasi näin ollen GCP:n puolustautumisoikeuksia.

Kolmannessa perusteessaan GCP väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki perusteluvollisuuteensa liittyvän oikeudellisen virheen, koska se jätti vastaamatta perusteeseen, jonka mukaan komissio ei ollut ottanut huomioon sitä Ranskan taloudellista ja oikeudellista tilannetta, johon riitautetut lausekkeet liittyivät. Sen tuomio perustuu virheelliseen lähtökohtaan eikä siinä oteta huomioon elokuva-alalle ominaista taloudellista ja oikeudellista tilannetta. Kyseinen tuomio on ristiriidassa unionin tuomioistuimen sen oikeuskäytännön kanssa, jossa on nimenomaisesti todettu, etteivät nyt riidanalaiset lausekkeet voi olla täysin päteviä elokuva-alalla.

GCP väittää neljännessä perusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisia virheitä asetuksen N:o 1/2003⁽²⁾ 9 artiklaa ja SEUT 101 ja SEUT 102 artiklan soveltamismenettelyihin liittyvistä asianmukaisista menettelyistä koskevan komission tiedonannon 128 kohtaa koskevilla tulkinnoillaan, joilla se päätyi loukkaamaan suhteellisuusperiaatetta ja ulkopuolisten oikeuksien kunnioittamisen periaatetta. Komission alustavassa arvioinnissa esitetyt, kilpailuun liittyvät huolet liittyivät näet pelkästään Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin alueisiin, eikä kilpailutilannetta Ranskan osalta edes tutkittu. Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan yhtäältä, että komission päätöksellä ei puututtu GCP:n sopimusvapauteen ja toisaalta, ettei kyseinen päätös vaikuttanut GCP:n mahdollisuuksiin panna asia vireille kansallisissa tuomioistuimissa saadakseen todetuksi, että kyseiset lausekkeet olivat SEUT 101 artiklan 1 kohdan mukaisia, vaikka unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, ettei kansallinen tuomioistuin voi olla tietämättä asetuksen (EU) N:o 1/2003 9 artiklaan perustuvasta päätöksestä eikä siihen liittyvästä alustavasta arvioinnista.

⁽¹⁾ Perusteettomien määräajkojen ja muiden asiakkaiden kansallisuuteen tai asuin- tai sijoittautumispaikkaan perustuvien syrjinnän muotojen torjumisesta sisämarkkinoilla ja asetusten (EY) N:o 2006/2004 ja (EU) 2017/2394 sekä direktiivin 2009/22/EY muuttamisesta 28.2.2018 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2018/302 (EUVL 2018, L 601, s. 1).

⁽²⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetusta (EY) N:o 1/2003 (EYVL L 1, s. 1).

Valitus, jonka Comune di Milano on tehnyt 22.2.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu kolmas jaosto) asiassa T-167/13, Comune di Milano v. komissio, 13.12.2018 antamasta tuomiosta

(asia C-160/19 P)

(2019/C 131/39)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Comune di Milano (edustajat: A. Mandarano, E. Barbagiovanni ja S. Grassani, avvocati)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja on esittänyt seuraavat vaatimukset:

- unionin yleisen tuomioistuimen 13.12.2018 asiassa T-167/13 antama tuomio on kumottava.
- SEA SpA:n tekemistä pääomanlisäyksistä SEA Handling SpA:n hyväksi (asia SA.21420 (C 14/10) (ex NN 25/10))19.12.2012 annettu Euroopan komission päätös (EU) 2015/1225 on kumottava
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien asiassa T-167/13 R toimitetun välitoimimenettelyn kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisessa tuomiossa hylännyt Comune di Milanon kanteen, jossa tämä oli vaatinut edellä mainitun komission päätöksen kumoamista.

Comune di Milano on esittänyt neljä valitusperustetta, joiden mukaan unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut tuomiossaan SEUT 107 artiklaa ja joiden mukaan asiassa ei ole kyse toimenpiteistä, jotka voitaisiin katsoa valtioneuoksi.

Comune di Milano on ensimmäisessä valitusperusteessaan kiistänyt sen, että väitetyillä tukitoimenpiteillä on käytetty valtion varoja, minkä lisäksi se esittää, että unionin yleisen tuomioistuimen suorittama arvio toimenpiteen yhteydestä valtioon ei ole ollut unionin oikeuskäytännössä vahvistettujen periaatteiden mukainen.

Se esittää toisessa valitusperusteessaan, että unionin yleinen tuomioistuin on arvioidessaan toimenpiteen yhteyttä valtioon loukannut todistelua koskevia periaatteita syyllistymällä todistelun osalta eriarvoiseen kohteluun ja hyväksymällä "ajallisesti" puuttuvan näytön.

Comune di Milano vetoaa kolmannessa valitusperusteessaan tosiseikkojen ja todisteiden väärinarviointiin, johon unionin yleinen tuomioistuin on sen mukaan syyllistynyt arvioidessaan aihetodisteita, jotka komissio on esittänyt tukeakseen näkemystään kyseessä olevien toimenpiteiden väitetystä yhteydestä Comune di Milanoon.

Neljännessä valitusperusteessaan Comune di Milano on riitauttanut monelta eri kannalta unionin yleisen tuomioistuimen arvioinnit siitä, millä tavoin komissio on soveltanut markkinataloudessa toimivan yksityisen sijoittajan kriteeriä, ja mihin ratkaisuun unionin yleinen tuomioistuin on niiden perusteella tuomiossaan päätenyt.

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 22.2.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-683/15, Freistaat Bayern v. komissio, 12.12.2018 antamasta tuomiosta

(asia C-167/19 P)

(2019/C 131/40)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: K. Herrmann, T. Maxian Rusche, P. Němečková)

Muu osapuoli: Freistaat Bayern

Vaatimukset

Komissio vaatii, että

- valituksenalainen tuomio kumotaan
- unionin yleisessä tuomioistuimessa nostetun kanteen ensimmäinen kanneperuste hylätään perusteettomana
- asia palautetaan muiden kanneperusteiden osalta unionin yleiseen tuomioistuimeen
- ensimmäisessä oikeusasteessa kantajana ollut asianosainen veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut ensimmäisessä oikeusasteessa ja muutoksenhakuasteessa tai, mikäli asia palautetaan unionin yleiseen tuomioistuimeen, asian käsittelystä ensimmäisessä oikeusasteessa ja muutoksenhakuasteessa aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja koskeva ratkaisu jätetään tehtäväksi tuomiossa, jolla asian käsittely päätetään.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäinen valitusperuste

Unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 60–67 kohdassa menettelyn aloittamista koskevan päätöksen sisällölle asetettavien vaatimusten määrittelyn osalta tehnyt oikeudellisen virheen SEUT 108 artiklan 2 kohdan ja asetuksen N:o 659/1999 (1) 6 artiklan 1 kohdan ja niihin liittyvän unionin tuomioistuinten oikeuskäytännön tulkinnassa ja soveltamisessa: Tuen rahoituslähteen mainitseminen menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä on tarpeen vain poikkeuksellisesti ja erityisissä olosuhteissa.

Toinen valitusperuste

Unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 53–58 ja 62 kohdassa tulkinnut menettelyn aloittamista koskevaa päätöstä virheellisesti ja tässä yhteydessä perustellut ratkaisunsa puutteellisesti ja jättänyt vastaamatta komission esittämiin perusteluihin: todellisuudessa menettelyn aloittamista koskeva päätös kattaa rahoittamisen talousarviovaroilla.

Kolmas valitusperuste

Unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 70 ja 71 kohdassa tehnyt oikeudellisen virheen SEUT 263 artiklan toisen kohdan ja siihen liittyvän unionin tuomioistuinten oikeuskäytännön tulkinnassa, koska se on katsonut, että kolmansien osapuolten osallistumisoikeudet ovat SEUT 263 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettuja olennaisia menettelymääräyksiä.

Neljäs valitusperuste

Unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 72–75 kohdassa tulkinnut virheellisesti SEUT 108 artiklan 2 ja 3 kohdan ja asetuksen N:o 659/1999 6 artiklan 1 kohdan mukaista osallistumisoikeutta ja osallistumisoikeuden loukkaamisen seurauksia koskevaa unionin tuomioistuinten oikeuskäytäntöä katsoessaan, että osapuolten lausuma siitä seikasta, ovatko talousarviovarat valtion varoja, olisi voinut muuttaa menettelyn lopputuloksen. Tässä yhteydessä unionin yleinen tuomioistuin on myös tulkinnut virheellisesti SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtion varojen käsitettä ja SEUT 108 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua voimassa olevien tukien käsitettä sekä vääristänyt riidanalaisessa päätöksessä todettuja ja sille esitettyjä tosiseikkoja ja jättänyt ottamatta kantaa komission unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämiin väitteisiin.

(¹) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL 1999, L 83, s. 1).

Valitus, jonka Euroopan komissio on tehnyt 22.2.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-723/15 ja T-724/15, Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns ym. v. komissio, 12.12.2018 antamasta tuomiosta

(asia C-171/19 P)

(2019/C 131/41)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: K. Herrmann, T. Maxian Rusche, P. Němečková)

Muut osapuolet: Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e.V., Genossenschaftsverband Bayern e.V., Verband der Bayerischen Privaten Milchwirtschaft e.V.

Vaatimukset

Komissio vaatii, että

- valituksenalainen tuomio kumotaan
- unionin yleisessä tuomioistuimessa nostetun kanteen ensimmäinen kanneperuste hylätään perusteettomana
- asia palautetaan muiden kanneperusteiden osalta unionin yleiseen tuomioistuimeen
- ensimmäisessä oikeusasteessa kantajina olleet asianosaiset veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut ensimmäisessä oikeusasteessa ja muutoksenhakuasteessa tai, mikäli asia palautetaan unionin yleiseen tuomioistuimeen, asian käsittelystä ensimmäisessä oikeusasteessa ja muutoksenhakuasteessa aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja koskeva ratkaisu jätetään tehtäväksi tuomiossa, jolla asian käsittely päätetään.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäinen valitusperuste

Unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 56–64 kohdassa menettelyn aloittamista koskevan päätöksen sisällölle asetettavien vaatimusten määrittelyn osalta tehnyt oikeudellisen virheen SEUT 108 artiklan 2 kohdan ja asetuksen N:o 659/1999 (¹) 6 artiklan 1 kohdan ja niihin liittyvän unionin tuomioistuinten oikeuskäytännön tulkinnassa ja soveltamisessa: Tuen rahoituslähteen mainitseminen menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä on tarpeen vain poikkeuksellisesti ja erityisissä olosuhteissa.

Toinen valitusperuste

Unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 47–53 ja 56 kohdassa tulkinnut menettelyn aloittamista koskevaa päätöstä virheellisesti ja tässä yhteydessä perustellut ratkaisunsa puutteellisesti ja jättänyt vastaamatta komission esittämiin perusteluihin: todellisuudessa menettelyn aloittamista koskeva päätös kattaa rahoittamisen talousarviovaroilla.

Kolmas valitusperuste

Unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 66–68 kohdassa tehnyt oikeudellisen virheen SEUT 263 artiklan toisen kohdan ja siihen liittyvän unionin tuomioistuinten oikeuskäytännön tulkinnassa, koska se on katsonut, että kolmansien osapuolten osallistumisoikeudet ovat SEUT 263 artiklan toisessa kohdassa tarkoitettuja olennaisia menettelymääräyksiä.

Neljäs valitusperuste

Unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 70–72 kohdassa tulkinnut virheellisesti SEUT 108 artiklan 2 ja 3 kohdan ja asetuksen N:o 659/1999 6 artiklan 1 kohdan mukaista osallistumisoikeutta ja osallistumisoikeuden loukkaamisen seurauksia koskevaa unionin tuomioistuinten oikeuskäytäntöä katsoessaan, että osapuolten lausuma siitä seikasta, ovatko talousarviovarat valtion varoja, olisi voinut muuttaa menettelyn lopputuloksen. Tässä yhteydessä unionin yleinen tuomioistuin on myös tulkinnut virheellisesti SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtion varojen käsitettä sekä vääristänyt riidanalaisessa päätöksessä todettuja ja sille esitettyjä tosiseikkoja ja jättänyt ottamatta kantaa komission unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämiin väitteisiin.

(¹) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetusta (EY) N:o 659/1999 (EYVL 1999, L 83, s. 1).

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 12.2.2019 — Vakakis kai Synergates v. komissio

(asia T-292/15) ⁽¹⁾

(Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu — Julkiset palveluhankinnat — Tarjouspyyntömenettely — Eturistiriita — Huolellisuusvelvoite — Mahdollisuuden menettäminen — Korvaus)

(2019/C 131/42)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Vakakis kai Synergates — Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE Meleton, aiemmin Vakakis International — Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE (Ateena, Kreikka) (edustajat: B. O'Connor, solicitor, sekä asianajajat S. Gubel ja E. Bertolotto)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: F. Erlbacher, E. Georgieva ja L. Baumgart)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 268 artiklaan perustuva vaatimus saada korvausta vahingosta, joka kantajalle on väitetysti aiheutunut komission sääntöjenvastaisuuksista tarjouspyyntömenettelyssä, jossa on kyse "Albanian elintarviketurvallisuutta koskevan järjestelmän vahvistamisesta" (EuropeAid/129820/C/SER/AL).

Tuomiolauselman

- 1) Sen korvauksen määräksi, joka Euroopan komission on maksettava Vakakis kai Synergates — Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE Meletonille tuomion 28.2.2018, Vakakis kai Synergates vastaan komissio (T-292/15) nojalla, vahvistetaan 234353 euroa viivästyskorkoineen, jota on maksettava 28.2.2018 alkaen maksun lopulliseen suorittamiseen saakka ja jonka määrä on Euroopan keskuspankin (EKP) perusrahoitusoperaatioiden osalta vahvistama korkokanta lisätynä kahdella prosenttiyksiköllä.
- 2) Komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jotka ovat aiheutuneet tuomioon 28.2.2018, Vakakis kai Synergates vastaan komissio (T-292/15), johtaneesta menettelystä.
- 3) Kukin asianosainen vastaa niistä kuluistaan, joita on aiheutunut tuomiota 28.2.2018, Vakakis kai Synergates vastaan komissio (T-292/15), seuranneesta menettelystä.

⁽¹⁾ EUVL C 294, 7.9.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.2.2019 — Belgia ja Magnetrol International v. komissio

(asiat T-131/16 ja T-263/16) ⁽¹⁾

(Valtiontuet — Belgian toteuttama tukijärjestelmä — Päätös, jolla tukijärjestelmä todetaan sisämarkkinoille soveltumattomaksi ja laittomaksi, ja jolla määrätään jo maksetun tuen takaisinperimisestä — Verotuksesta ennakolta tehty päätös (tax ruling) — Ylisuurten voittojen verovapaus — Jäsenvaltioiden verotuksellinen autonomia — Tukijärjestelmän käsite — Muut täytäntöönpanotoimenpiteet)

(2019/C 131/43)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja asiassa T-131/16: Belgian kuningaskunta (asiamiehet: aluksi C. Pochet, M. Jacobs ja J.-C. Halleux, sitten C. Pochet ja J.-C. Halleux, avustajinaan asianajajat M. Segura Catalán ja M. Clayton)

Kantaja asiassa T-236/16: Magnetrol International (Zele, Belgia) (edustajat: asianajajat H. Gilliams ja J. Bocken)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi P. J. Loewenthal ja B. Stromsky, sitten P. J. Loewenthal ja F. Tomat)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus kumota ylisuurten voittojen verovapautta koskevasta valtiontukijärjestelmästä SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), jonka Belgia on toteuttanut, 11.1.2016 tehty komission päätös (EU) 2016/1699 (EUVL 2016, L 260, s. 61).

Tuomiolauselman

- 1) Asiat T-131/16 ja T-263/16 yhdistetään tuomion antamista varten.
- 2) Ylisuurten voittojen verovapautta koskevasta valtiontukijärjestelmästä SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), jonka Belgia on toteuttanut, 11.1.2016 tehty komission päätös (EU) 2016/1699 kumotaan
- 3) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Belgian kuningaskunnan oikeudenkäyntikulut, välitoimimenettelystä aiheutuneet kulut mukaan lukien, ja Magnetrol Internationalin oikeudenkäyntikulut.
- 4) Irlanti vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 191, 30.5.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 26.2.2019 — Athletic Club v. komissio(asia T-679/16) ⁽¹⁾

(Valtiontuet — Espanjan viranomaisten tiettyjen ammattilaisjalkapalloseurojen hyväksi myöntämä tuki — Edullisempi tuloverokanta, jota sovelletaan seuroihin, jotka voivat valita oikeudelliseksi muodokseen voittoa tavoittelemattoman yhteisön — Päätös, jolla tuki todetaan sisämarkkinoille soveltumattomaksi — Kumoamiskanne — Oikeussuojan tarve — Tutkittavaksi ottaminen — Alueellinen toimenpide — Tuen valikoivuus — Kilpailun vääristäminen — Vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan — Voimassa olevan tuen muuttaminen — Perusteluvelvollisuus)

(2019/C 131/44)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Athletic Club (Bilbao, Espanja) (edustajat: asianajajat E. Lucas Murillo de la Cueva ja J. M. Luís Carrasco)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Luengo, B. Stromsky ja P. Němečková)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus valtiontuesta SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN), jonka Espanja on toteuttanut eräiden jalkapalloseurojen hyväksi (tiedoksiannettu numerolla C(2016) 4046), 4.7.2016 annetun komission päätöksen (EU) 2016/2391 1, 4 ja 5 artiklan kumoamisesta siltä osin kuin ne koskevat kantajaa

Tuomiolauselman

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Athletic Club veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 419, 14.11.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.2.2019 — RE v. komissio(asia T-903/16) ⁽¹⁾

(Henkilötiedot — Yksilöiden suojele näiden tietojen käsittelyssä — Oikeus tutustua näihin tietoihin — Asetus (EY) N:o 45/2001 — Tutustumisoikeuden epäminen — Kumoamiskanne — Kirje, jossa viitataan aikaisempaan tutustumisoikeuden osittaiseen epäamiseen tarkastelematta asiaa uudelleen — SEUT 263 artiklassa tarkoitetun kannekelpoisen toimen käsite — Pelkän vahvistavan toimen käsite — Sovellettavuus henkilötietoja koskevan tutustumisoikeuden alalla — Uudet ja olennaiset tosiseikat — Oikeussuojan tarve — Tutkittavaksi ottaminen — Perusteluvelvollisuus)

(2019/C 131/45)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: RE (edustaja: asianajaja S. Pappas)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: H. Kranenborg ja D. Nardi)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus kumota komission henkilöstöhallinnon ja turvallisuustoiminnan pääosaston turvallisuudesta vastaavan linjan johtajan 12.10.2016 päivätty kirje siltä osin, kuin siinä hylätään kantajan pyyntö saada tutustua tiettyihin häntä koskeviin henkilötietoihin

Tuomiolauselman

- 1) Euroopan komission henkilöstöhallinnon ja turvallisuustoiminnan pääosaston turvallisuudesta vastaavan linjan johtajan 12.10.2016 päivätty kirje kumotaan siltä osin, kuin siinä hylätään RE:n 21.9.2016 esittämä pyyntö saada tutustua tiettyihin häntä koskeviin henkilötietoihin.
- 2) Komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 53, 20.2.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.2.2019 — L v. parlamentti

(asia T-91/17) (¹)

(Henkilöstö — Parlamentin jäsenten valtuutetut avustajat — Sairausloma — Muualla kuin asemapaikalla pidetty sairausloma — Luvaton poissaolo — Henkilöstösääntöjen 60 artikla — Huolellisuusvelvoite — Hyvän hallinnon periaate)

(2019/C 131/46)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: L (edustaja: asianajaja I. Coutant Peyre)

Vastaaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: M. Windisch ja Í. Ní Riagáin Düro)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva vaatimus kumota 31.8.2017 tehty Euroopan parlamentin päätös, joka koskee kantajan tiettyjä luvattomia poissaoloja

Tuomiolauselman

- 1) Kanne hylätään.
- 2) L veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 32, 29.1.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.2.2019 — Puola v. komissio(asia T-366/17) ⁽¹⁾

(EAKR — Kieltäytyminen taloudellisen tuen vahvistamisesta suurhankkeelle — Asetuksen (EY) N:o 1083/2006 41 artiklan 1 kohta — Sen arviointi, edistääkö suurhanke toimintaohjelman tavoitteiden saavuttamista — Asetuksen N:o 1083/2006 41 artiklan 2 kohta — Määräajan ylittyminen)

(2019/C 131/47)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Puolan tasavalta (asiamies: B. Majczyna)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: B.-R. Killmann, A. Kyratsou ja M. Siekierzyńska)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus kumota 23.3.2017 annettu komission päätös C(2017) 1904 final, jolla kieltäydytään vahvistamasta Puolan tasavallalle Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) ”Volkswagen Motor Polskan uuden sukupolven dieselmootoreiden tuotannon aloittaminen” -nimiseen innovatiivisen talouden toimenpideohjelman toimintalinjaan IV liittyvään suurhankkeeseen myönnettävä tuki

Tuomiolauselman

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Puolan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 249, 31.7.2017.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.2.2019 — Giove Gas v. EUIPO — Primagaz (KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA)(asia T-34/18) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiempi EU-sanamerkki CALOON — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2019/C 131/48)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Giove Gas Srl (Tarquinia, Italia) (edustajat: asianajajat A. Bergonzini ja F. Dinelli)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: J. Crespo Carrillo ja H. O'Neill)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Compagnie des gaz de pétrole Primagaz (Pariisi, Ranska) (edustaja: asianajaja D. Régnier)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 27.11.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 1271/2017-2), joka koskee osapuolten Compagnie des gaz de pétrole Primagaz ja Giove Gas välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Giove Gas Srl velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 182, 28.5.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.2.2019 — Torro Entertainment v. EUIPO — Grupo Osborne (TORRO Grande MEAT IN STYLE)

(asia T-63/18) (¹)

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin TORRO Grande MEAT IN STYLE rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiemmat EU-sanamerkit TORO — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaanusvaara — Asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Perusteluvollisuus — Asetuksen 2017/1001 94 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke — Huolellisuusvelvoite — Asetuksen 2017/1001 95 artiklan 1 kohta)

(2019/C 131/49)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Torro Entertainment Ltd (Plovdiv, Bulgaria) (edustaja: asianajaja A. Kostov)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: J. Crespo Carrillo ja D. Walicka)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Espanja)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 20.12.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 1776/2017-2), joka koskee osapuolten Grupo Osborne ja Torro Entertainment välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselman

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Torro Entertainment Ltd veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 134, 16.4.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.2.2019 — Bayer Intellectual Property v. EUIPO (Sydäntä esittävä kuvio)

(asia T-123/18) (¹)

(EU-tavaramerkki — Hakemus sydäntä esittävän kuviomerkin rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohhta)

(2019/C 131/50)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Bayer Intellectual Property GmbH (Monheim am Rhein, Saksa) (edustajat: asianajajat V. von Bomhard ja J. Fuhrmann)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: A. Graul, S. Hanne ja D. Walicka)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 7.12.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 145/2017-1), joka koskee hakemusta sydäntä esittävän kuviomerkin rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi.

Tuomiolauselman

- 1) *Kanne hylätään.*
- 2) *Bayer Intellectual Property GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 142, 23.4.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 14.2.2019 — Beko v. EUIPO — Acer (ALTUS)(asia T-162/18) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin ALTUS rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aiemmat kansalliset sanamerkit ALTOS — Kansallisissa viranomaisissa aloitetut tiettyjä aiempia tavaramerkkejä koskevat menettämismenettelyt — Sekaannusvaara — Hallinnollisen menettelyn keskeyttäminen — Asetuksen (EY) N:o 2868/95 20 säännön 7 kohdan c alakohta (josta on tullut delegoidun asetuksen (EU) 2018/625 71 artiklan 1 kohta))

(2019/C 131/51)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Beko plc (Watford, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: barrister G. Tritton)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: J. Ivanauskas ja H. O'Neill)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa: Acer, Inc. (Taipei, Taiwan)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 13.12.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 1991/2016-5), joka koskee Acerin ja Bekon välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselman

- 1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) viidennen valituslautakunnan 13.12.2017 tekemä päätös (asia R 1991/2016-5) kumotaan.
- 2) EUIPO vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Beko plc:n oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 152, 30.4.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 15.2.2019 — Aresu v. komissio

(asia T-524/16 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Henkilöstö — Virkamiehet — Henkilöstösääntöjen uudistus 1.1.2014 — Vuosilomasta vähennettyjen päivien määrä — Matkapäivien korvaaminen perhelomalla — Välitoimihakemus — Kiireellisyysedellytys ei täyty)

(2019/C 131/52)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Antonio Aresu (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja M. Velardo)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Gattinara ja F. Simonetti)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Euroopan parlamentti (asiamiehet: E. Taneva ja M. Ecker) ja Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: M. Bauer ja R. Meyer)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 278 ja SEUT 279 artiklaan perustuva vaatimus yhtäältä siitä, että on keskeytettävä sellaisen päätöksen täytäntöönpano, jolla vähennetään kantajan ylimääräisten lomapäivien määrää viidestä kahteen ja puoleen Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen, sellaisena kuin ne ovat muutettuina parlamentin ja neuvoston 22.10.2013 antamalla asetuksella (EU, Euratom) N:o 1023/2013 (EUVL 2013, L 287, s. 15), liitteessä V olevan 7 artiklan perusteella, ja toisaalta siitä, että on toteuttava välitoimia, joilla mahdollistetaan se, että kantaja voi edelleen — väliaikaisesti — nauttia samasta määrästä ylimääräisiä lomapäiviä, joita hänellä oli matkapäivien perusteella käytössään ennen 1.1.2014, taannehtivin vaikutuksin 1.1.2014 alkaen pääasiassa annettavan ratkaisun julistamispäivään saakka tai, jos kantaja jää eläkkeelle ennen kyseisen ratkaisun julistamista, kantajan eläkkeelle jäämisen päivään saakka

Määräysosa

- 1) Väliitoimihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.2.2019 — Comprojecto-Projectos e Construções ym. v. EKP

(asia T-768/17) ⁽¹⁾

(Laiminlyönti-, kumoamis- ja vahingonkorvauskanne — Talous- ja rahapolitiikka — Luottolaitosten valvonta — Tiettyjen portugalilaisten luottolaitosten väitetysti tekemät laittomat toimet — EKP:lle esitetyn toimintapyyntöön implisiittinen hylkääminen — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä osittainen puuttuminen — Toimivallan selvä osittainen puuttuminen — Osittain selvästi täysin perusteeton kanne)

(2019/C 131/53)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Asianosaiset

Kantajat: Comprojecto-Projectos e Construções, Lda (Lissabon, Portugali), Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo (Lissabon), Julião Maria Gomes de Azevedo (Lissabon) ja Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (Lissabon) (edustaja: asianajaja M. Ribeiro)

Vastaaja: Euroopan keskuspankki (EKP) (asiamiehet: C. Hernández Saseta ja P. Ferreira Jorge)

Oikeudenkäynnin kohde

Ensinnäkin SEUT 265 artiklaan perustuva vaatimus sen toteamisesta, että EKP on lainvastaisesti jättänyt ryhtymättä toimiin portugalilaisen luottolaitoksen osalta siltä osin kuin on kyse sen estämisestä, että rahoitusjärjestelmää käytettäisiin rahanpesuun, toiseksi SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus EKP:n toimiin ryhtymättä jättämistä koskevan päätöksen kumoamisesta ja kolmanneksi SEUT 268 artiklaan perustuva vaatimus sellaisen vahingon korvaamisesta, jonka kantajat väittävät kärsineensä kyseisen toimiin ryhtymättä jättämisen takia

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään.
- 2) *Comprojecto-Projetos e Construções, Lda, Paulo Eduardo Matos Gomes de Azeved, Julião Maria Gomes de Azevedo ja Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 52, 12.2.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 8.2.2019 — Schokker v. EASA

(asia T-817/17) (¹)

(Henkilöstö — Sopimussuhteiset toimihenkilöt — EASA — Palvelukseen ottaminen — Valintamenettely — Kantajan merkitseminen varallaololuetteloon — Kantajalle osoitetun työtarjouksen peruuttaminen — Vastuu — EASA ei ole toiminut lainvastaisesti — Selvästi oikeudellisesti perusteeton kanne)

(2019/C 131/54)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Boudewijn Schokker (Hoofddorp, Alankomaat) (edustajat: asianajajat S. Orlandi ja T. Martin)

Vastaaja: Euroopan unionin lentoturvallisuusvirasto (EASA) (asiamiehet: S. Rostren et F. Pavesi, avustajinaan asianajajat D. Waelbroeck ja A. Duron)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 270 artiklaan perustuva vaatimus sellaisen vahingon korvaamisesta, jonka kantaja väittää kärsineensä EASA:n virheellisen menettelyn perusteella sopimussuhteisen toimihenkilön palvelukseen ottamista koskevassa valintamenettelyssä

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään.
- 2) *Boudewijn Schokker velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EUVL C 63, 19.2.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.2.2019 — Associazione GranoSalus v. komissio(asia T-125/18) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Kasvinsuojeluaineet — Tehoaine glyfosaatti — Täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitteeseen sisällyttämisen uusiminen — Toimi ei koske kantajaa erikseen — Täytäntöönpanotoimenpiteitä edellyttävä sääntelytoimi — Tutkimatta jättäminen)

(2019/C 131/55)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Associazione Nazionale Granosalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) (Foggia, Italia) (edustaja: asianajaja G. Dalfino)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: F. Castillo de la Torre, D. Bianchi, G. Koleva ja I. Naglis)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva kanne, jossa vaaditaan kumoamaan tehoaineen glyfosaatti hyväksynnän uusimisesta kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 540/2011 liitteen muuttamisesta 12.12.2017 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2017/2324 (EUVL 2017, L 333, s. 10)

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Helm AG:n, Monsanto Europe NV/SA:n, Monsanto Companyn, Nufarm GmbH & Co. KG:n, Nufarmin, Albaugh Europe Sàrl:n, Albaugh UK Ltd:n, Albaugh TKI d.o.o:n ja Barclay Chemicals Manufacturing Ltd:n väliintulohakemuksista ei ole tarpeen lausua.
- 3) Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) vastaa omista oikeudenkäyntikulustaan, ja se veloitetaan korvamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.
- 4) Helm, Monsanto Europe, Monsanto, Nufarm GmbH & Co. KG, Nufarm, Albaugh Europe, Albaugh UK, Albaugh TKI ja Barclay Chemicals Manufacturing vastaavat kukin väliintulohakemukseen liittyvistä omista kuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 152, 30.4.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.2.2019 — Chrome Hearts v. EUIPO — Shenzhen Van St. Lonh Jewelry (Ristin kuva)(asia T-137/18) ⁽¹⁾

(EU-tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus ristiä esittävän kuviomerkin rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Riidanalaisen päätöksen peruuttaminen — Oikeusriita on menettänyt kohteensa — Lausunnon antamisen raukeaminen)

(2019/C 131/56)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Chrome Hearts LLC (Hollywood, Kalifornia, Yhdysvallat) (edustaja: asianajaja M. de Justo Bailey)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: A. Folliard Monguiral)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa: Shenzhen Van St. Lonh Jewelry Co. Ltd (Shenzhen, Kiina)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n viidennen valituslautakunnan 19.1.2017 tekemästä päätöksestä (asia R 766/2017-5), joka koskee osapuolten Chrome Hearts ja Shenzhen Van St. Lonh Jewelry Co. välistä väitemenettelyä

Määräysosa

- 1) Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.
- 2) Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 166, 14.5.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 14.2.2019 — PV v. komissio

(asia T-224/18 RII)

(Väliaikainen oikeussuoja — Henkilöstö — Kurinpitomenettely — Palkanmaksun lopettaminen — Olosuhteiden muuttuminen — Tutkimatta jättäminen — Uusien tosiseikkojen puuttuminen)

(2019/C 131/57)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: PV (edustaja: asianajaja M. Casado García-Hirschfeld)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Berscheid, B. Mongin ja R. Striani)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 278 ja SEUT 279 artiklaan perustuva vaatimus ensinnäkin kurinpitomenettelyn CMS 17/025 ja toiseksi kantajan palkanmaksun lopettamisesta tehdyn päätöksen täytäntöönpanon lykkäämisestä

Määräysosa

- 1) Valitoimihakemus hylätään
 - 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.
-

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.2.2019 — Brunke v. komissio(asia T-258/18) ⁽¹⁾

(Laiminlyöntikanne — Kanteen nostamisen määräaika — Alkamisajankohta — Toimintapyyntöä ei ole esitetty — Toinen toimintapyyntö — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen — Luonteeltaan toteava vaatimus — Vaatimus, jonka tarkoituksena on kieltomääräyksen antaminen — Toimivallan selvä puuttuminen)

(2019/C 131/58)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Lothar Brunke (Berliini, Saksa) (edustaja: asianajaja A. Schniebel)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Braun ja H. Støvlbæk)

Oikeudenkäynnin kohde

Ensisijaisesti vaatimus ammattipätevyyden tunnustamisesta 7.9.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/36/EY (EUVL 2005, L 255, s. 22) ”syrjivän vaikutuksen toteamisesta” ja toissijaisesti yhtäältä vaatimus komissioon kohdistuvan kieltomääräyksen antamisesta ja toisaalta SEUT 265 artiklaan perustuva vaatimus sen toteamisesta, että komissio on lainvastaisesti jättänyt ryhtymättä toimenpiteisiin kantajan 6.6. ja 27.12.2017 päivätyjen kirjeiden perusteella

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään osin sillä perusteella, että unionin yleisen tuomioistuimella ei selvästi ole toimivaltaa tutkia kannetta, ja osin sillä perusteella, että tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi.
- 2) Lausunnon antaminen Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan parlamentin väliintulohakemuksista raukeaa.
- 3) Lothar Brunke vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja hänet veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.
- 4) Neuvosto vastaa väliintulohakemuksistaan aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista.
- 5) Parlamentti vastaa väliintulohakemuksistaan aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista.

⁽¹⁾ EUVL C 276, 6.8.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 8.2.2019 — Polisario-rintama v. neuvosto(asia T-376/18) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Kansainväliset sopimukset — Euroopan unionin ja Marokon välinen kumppanuussopimus kalastuksen alalla — Päätös, jolla annetaan lupa aloittaa unionin ja Marokon väliset neuvottelut kumppanuussopimuksen muuttamiseksi — Toimi ei koske kantajaa suoraan — Tutkimatta jättäminen)

(2019/C 131/59)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Saguia el Hamran ja Río de Oron vapautuksen kansallinen rintama (Polisario-rintama) (edustaja: asianajaja G. Devers)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: A. de Elera-San Miguel Hurtado ja F. Naert)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus neuvoston 16.4.2018 tekemän sellaisen päätöksen kumoamisesta, jolla annetaan lupa aloittaa neuvottelut Marokon kuningaskunnan kanssa Euroopan yhteisön ja Marokon kuningaskunnan välisen kalastusalan kumppanuussopimuksen muuttamiseksi ja mainitun sopimuksen täytäntöönpanoa koskevan pöytäkirjan tekemiseksi

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) Lausunnon antaminen Ranskan tasavallan ja Euroopan komission väliintulohakemuksista raukeaa.
- 3) *Sagua el Hamran ja Río de Oron vapautuksen kansallinen rintama (Polisario-rintama) vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Euroopan unionin neuvoston oikeudenkäyntikulut.*
- 4) Komissio ja Ranskan tasavalta vastaavat omista väliintulohakemuksista aiheutuneista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 319, 10.9.2018.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 13.2.2019 — BRF ja SHB Comercio e Industria de Alimentos v. komissio

(asia T-429/18 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Kansanterveys — Täytäntöönpanoasetus (EU) 2018/700 — Niiden kolmansien maiden laitosten luetteloiden muuttaminen, joista tiettyjen eläinperäisten tuotteiden tuonti on sallittu, tiettyjen Brasiliassa toimivien laitosten osalta — Kiireellisyysedellytys ei täyty — Intressivertailu)

(2019/C 131/60)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: BRF SA (Itajaí, Brasilia) ja SHB Comercio e Industria de Alimentos SA (Itajaí) (edustajat: asianajajat D. Arts ja G. van Thuyne)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: X. Lewis, B. Eggers ja B. Hofstätter)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 278 ja SEUT 279 artiklaan perustuva vaatimus ensisijaisesti niiden kolmansien maiden laitosten luetteloiden muuttamisesta, joista tiettyjen eläinperäisten tuotteiden tuonti on sallittu, tiettyjen Brasiliassa toimivien laitosten osalta 8.5.2018 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2018/700 (EUVL 2018, L 118, s. 1) täytäntöönpanon keskeyttämisestä siihen saakka, kunnes kantajien SEUT 263 artiklan nojalla nostama kanne on lopullisesti ratkaistu, tai yleisen tuomioistuimen presidentin määrittämään ajankohtaan saakka, ja toissijaisesti mainitun asetuksen täytäntöönpanon keskeyttämisestä kantajan sellaisten laitosten osalta, jotka ovat niiden laitosten luettelossa, joilla on lupa tuoda siipikarjan ja jäniseläinten lihaa Brasiliasta (II jakso), niiden laitosten luettelossa, joilla on lupa tuoda jauhelihaa, raakalihavalmisteita ja mekaanisesti erotettua lihaa Brasiliasta (V jakso) ja jotka eivät ole aiheuttaneet useampaa kuin kahta ilmoitusta elintarvikkeita ja rehuja koskevan nopean hälytysjärjestelmän kautta 1.3.2017–19.4.2018, ja niiden laitosten luettelossa, joilla on lupa tuoda lihavalmisteita Brasiliasta (VI jakso), tai määrää yleisen tuomioistuimen presidentin tarpeelliseksi tai asianmukaiseksi katsomasta muusta toimenpiteestä tai lisätoimenpiteestä

Määräysosa

- 1) *Välitoimihakemus hylätään.*
- 2) *Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.*

Kanne 4.2.2019 — XH v. komissio**(asia T-511/18)**

(2019/C 131/61)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti***Asianosaiset***Kantaja:* XH (edustaja: asianajaja E. Auleytner)*Vastaaja:* Euroopan komissio**Vaatimukset**

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 13.11.2017 tehdyn päätöksen (IA nro 25-2017), joka koskee kantajan nimen jättämistä sisällyttämättä vuonna 2017 ylennettävien virkamiesten luetteloon
- kumoamaan päätöksen, jonka nimittävä viranomainen teki 7.6.2018 vastauksena kantajan oikaisuvaatimukseen
- velvoittamaan vastaajan maksamaan kantajalle 20 000 euron korvauksen aineettomista vahingoista ja 45 000 euron korvauksen aineellisista vahingoista
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste, jolla riitautetaan kantajaa koskevan kyseessä olevan ylennysmenettelyn perustana käytettyjen arviointikertomusten sisältö ja väitetään päätökseen saatetun ylennysmenettelyn sisältäneen virheitä, joita on mahdotonta ja lainvastaista korjata sen jälkeen, kun ylennysmenettely on saatettu päätökseen.
 - Kantajan mukaan on mahdotonta osoittaa, että arviointi olisi ollut erilainen, jos virheellisiä väliarviointeja ei olisi otettu huomioon ylennysmenettelyn eri vaiheissa.
 - Kantaja vetoaa oikeudelliseen virheeseen ja riidanalaisen ylennysmenettelyn lainvastaisuuteen. Hänen mukaansa henkilöstösääntöjen 45 artiklan yleisistä täytäntöönpanosäännöistä 16.12.2013 tehtyä komission päätöstä C(2013) 89 68 final ja henkilöstösääntöjen 45 artiklan 1 kohtaa, luettuna Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 artiklan valossa, sovellettiin virheellisesti, minkä lisäksi ansioita ei tosiasiallisesti vertailtu.

- Kantaja vetoaa vielä ilmeiseen arviointivirheeseen henkilöstösääntöjen 45 artiklan mukaisten ylennysperusteiden, luettuna Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 artiklan valossa, soveltamisessa.
2. Toinen kanneperuste, joka perustuu virheellisyyden vaikutukseen riidanalaiseen ylennysmenettelyyn, kun otetaan huomioon kantajan ylennyskansio ja häntä koskevat arviointikertomukset. Virheellisyys johti kantajan mukaan muutoin — jos ansioiden vertailu olisi suoritettu asianmukaisesti — odotettavissa olleen ylennyksen toteutumatta jäämiseen.

Kanne 5.2.2019 — AI v. ECDC

(asia T-65/19)

(2019/C 131/62)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: AI (edustajat: asianajajat: L. Levi ja A. Champetier)

Vastaaja: Euroopan tautienehkäisy- ja -valvontakeskus (ECDC)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan ECDCn 18.5.2018 tekemän päätöksen, jolla hylättiin kantajan 20.6.2017 esittämä avustamispyyntö
- kumoamaan ECDCn 20.6.2018 tekemän päätöksen, jolla hylättiin kantajan 30.5.2018 esittämä pyyntö saada tutustua tutkimusraporttiin
- kumoamaan tarvittaessa ECDCn 26.10.2018 tekemä päätös, jolla hylättiin kantajan 2.6.2018 tekemä valitus
- velvoittamaan ECDCn maksamaan kantajalle aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä korvauksen, jonka kohtuulliseksi määräksi on arvioitu 40 000 euroa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen, jotka koskevat 18.5.2018 päivättyä riidanalaista päätöstä ja yhteen kanneperusteeseen, joka koskee 20.6.2018 päivättyä riidanalaista päätöstä.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee 18.5.2018 päivättyä riidanalaista päätöstä ja joka perustuu kuulluksi tulemista koskevan oikeuden loukkaamista.
- 2) Toinen kanneperuste, joka koskee 18.5.2018 päivättyä riidanalaista päätöstä ja joka perustuu perusteluvollisuuden laiminlyöntiin.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka koskee 18.5.2018 päivättyä riidanalaisista päätöistä ja joka perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen ja henkilöstösääntöjen 86 artiklan rikkomiseen.
- 4) Ainoa kanneperuste, joka koskee 20.6.2018 päivättyä riidanalaisista päätöistä ja joka perustuu Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan ja asetuksen N:o 45/2001 13 artiklan rikkomiseen.

Kanne 9.2.2019 — Alcar Aktiebolag v. EUIPO — Alcar Holding (alcar.se)

(asia T-77/19)

(2019/C 131/63)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Alcar Aktiebolag (Bromma, Ruotsi) (edustaja: asianajaja M. Ateva)

Vastaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Alcar Holding GmbH (Wien, Itävalta)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin hakija: Kantaja unionin yleisessä tuomioistuimessa

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus väriltään valkoisen ja sinisen kuvio- ja sanamerkin alcar.se rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Rekisteröintihakemus nro 15 508 583

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n ensimmäisen valituslautakunnan 14.11.2018 asiassa R 378/2018-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- lykkää asian käsittelyä unionin yleisessä tuomioistuimessa siihen asti, kunnes Alcar Holding GmbH:n tavaramerkkiä koskeva menettämismenettely on päättynyt ja kyseisen tavaramerkin suojan todellinen laajuus on vahvistettu,
- kumoaa valituslautakunnan tekemän päätöksen kokonaisuudessaan,
- vahvistaa väiteosaston tekemän päätöksen kokonaisuudessaan, ja
- velvoittaa Alcar Holding GmbH:n korvaamaan väiteosastossa, valituslautakunnassa ja unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyistä menettelyistä kantajalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Valituslautakunta laajensi virheellisesti Alcar Holding GmbH:n tavaramerkin suojaa.
- Valituslautakunta teki virheen arvioidessaan tavaramerkkien välistä sekaannusvaaraa.

Kanne 12.2.2019 — Lantmännen ja Lantmännen Agroetanol v. komissio

(asia T-79/19)

(2019/C 131/64)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset**

Kantajat: Lantmännen ek. för. (Tukholma, Ruotsi) ja Lantmännen Agroetanol AB (Norrköping, Ruotsi) (edustajat: asianajajat S. Perván Lindeborg ja A. Johansson sekä solicitor R. Bachour)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 28.1.2019 annetun komission päätöksen C(2019) 743 final 1 artiklan, joka koskee tietojen julkistamisen vastustamista, jota koskevan vaatimuksen kantajat ovat esittäneet kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan tehtävästä ja toimivaltuuksista tietyissä kilpailuasioita koskevissa menettelyissä 13.10.2011 annetun Euroopan komission puheenjohtajan päätöksen 2011/695/EU (EUVL 2011, L 275, s. 29) 8 artiklan mukaisesti (Asia AT.40054 — Ethanol Benchmarks) ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee sovittelumenettelyä koskevien oikeussääntöjen rikkomista

Kantajat väittävät, että sovittelumenettelyä sääntelevät oikeussäännöt ovat esteenä kyseessä olevien asiakirjojen julkistamiselle. Erityisesti 7.4.2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 773/2004 (1) 10 a artiklasta, 15 artiklan 1 kohdan b alakohdasta ja 16 artiklan 2 kohdasta yhdessä luettuina käy ilmi, näitä säännöksiä on tulkittava siten, että on rajoitettava sovittelumenettelyä koskevien neuvottelupöytäkirjojen julkaiseminen itse sovintoehdotukseen, johon voidaan tutustua vain tiukasti rajatuin ehdoin.

- 2) Toinen kanneperuste, joka koskee sitä, että riidanalaisella päätöksellä loukataan luottamuksensuojan periaatetta

Kantajat väittävät, että vastaajan vakiintunut käytäntö, jonka mukaan vastapuolella ei ole oikeutta tutustua sovintoon tähtääviin keskusteluihin liittyviin epävirallisiin asiakirjoihin, ja erityiset tätä koskevat vakuuttelut näiden keskustelujen yhteydessä ovat synnyttäneet kantajille perusteltuja odotuksia siitä, että kyseessä olevia asiakirjoja käsitellään luottamuksellisesti.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka koskee sitä, että riidanalaisella päätöksellä loukataan yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja prosessuaalisen yhdenvertaisuuden periaatetta

Kantajat väittävät, että luovuttaessaan muille osapuolille vastaajan kanssa sovintoon tähtäävistä neuvotteluista tehdyt pöytäkirjat vastaaja on loukannut yhdenvertaisen kohtelun periaatetta asettamalla sovintomenettelyn osapuolet epäedullisempaan asemaan kuin ne osapuolet, jotka ovat luopuneet sovittelusta. Sovittelusta luopuneiden osapuolten asiakirjaan tutustumista koskevan mahdollisuuden perusteeton jatkaminen loukkaa myös prosessuaalisen yhdenvertaisuuden periaatetta, koska nämä osapuolet saavat etua tässä muiden väitettyyn rikkomiseen syyllistyneiden kanssa vallitsevassa suhteessa, jossa osapuolilla on vastakkaiset intressit, tuleviin korvausvaatimuksiin nähden.

- 4) Neljäs kanneperuste, joka koskee hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista.

Kantajat väittävät, että koska riidanalaisessa päätöksessä sallitaan riidanalaisien tietojen julkistaminen, siinä sallitaan se, että komissio omaksuu täysin epä johdonmukaisen käytännön, jossa kantajia kohdellaan merkittävästi epäedullisemmalla tavalla kuin niitä, joille kaikki aikaisemmat komission päätökset on osoitettu. Tästä syystä riidanalaisen päätöksen on katsottava loukkaavan kantajien oikeutta siihen, että "unionin toimielimet, elimet ja laitokset käsittelevät [niiden asian] puolueettomasti, oikeudenmukaisesti ja kohtuullisessa ajassa" ja olevan siis Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohdan vastainen.

- 5) Viides toissijainen kanneperuste, joka koskee sitä, että perusteluissa on tehty oikeudellisesti virheellinen luonnehdinta.

Viidennellä kanneperusteellaan, joka on muihin kanneperusteisiin nähden toissijainen, kantajat väittävät, että vaikka unionin tuomioistuimien katsoisi vastaajan tavoin, että riidanalaiset asiakirjat on luovutettava muille yrityksille, riidanalainen päätös on kaikesta huolimatta kumottava sen perusteluissa olevien virheiden vuoksi.

Vastaaja on soveltanut sovintomenettelyä koskevan tiedonannon 35 kohtaa riidanalaisien asiakirjojen luovuttamiseksi. Tässä 35 kohdassa viitataan vain sovintoehdotukseen mutta ei sovintomenettelyä koskeviin asiakirjoihin; kyseistä termiä on käytetty riidanalaisessa päätöksessä. Jotta perustelut voitaisiin saattaa sisäisesti johdonmukaisiksi, riidanalainen päätös pitäisi laatia uudelleen sen täsmentämiseksi, että nämä asiakirjat ovat osa sovintoehdotusta.

(¹) EY:n perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklan mukaisten komission menettelyjen kulusta 7.4.2004 annettu komission asetus (EY) N:o 773/2004 (EUVL 2004, L 123, s. 8)

Kanne 18.2.2019 — Rezon OOD v. EUIPO (imot.bg)

(asia T-101/19)

(2019/C 131/65)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Asianosaiset

Kantaja: Rezon OOD (Sofia, Bulgaria) (edustaja: asianajaja M. Yordanova-Harizanova)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Menettely EUIPO:ssa

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus kuviomerkin imot.bg rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Rekisteröintihakemus nro 17 203 316

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 9.11.2018 asiassa R 999/2018-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen ja toteaa, että riidanalainen tavaramerkki on rekisteröitävä
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jotka ovat aiheutuneet tässä oikeudenkäynnissä, sekä valituslautakunnassa aiheutuneet kulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan rikkominen.
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 7 artiklan 3 kohdan rikkominen.

Kanne 20.2.2019 — Abarca v. EUIPO — Abanca Corporación Bancaria (ABARCA SEGUROS)

(asia T-106/19)

(2019/C 131/66)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Abarca — Companhia de Seguros SA (Lissabon, Portugali) (edustajat: asianajajat J. Pimenta ja Á. Pinho)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Abanca Corporación Bancaria, SA (Betanzos, Espanja)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Hakemus kuviomerkin ABARCA SEGUROS, jonka värit ovat pinkki, vaaleansininen, vaaleanvihreä ja musta, rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Rekisteröintihakemus nro 16 041 519

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 22.11.2018 asiassa R 1370/2018-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen

- hyväksyy EU-tavaramerkin nro 16 041 519 rekisteröinnin kokonaisuudessaan
- velvoittaa muut osapuolet korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja EUIPO:n väittemenettelyssä ja valitusmenettelyssä aiheutuneet kulut.

Kanneperusteet

- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1001 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 14.2.2019 — VFP v. komissio

(asia T-726/16) ⁽¹⁾

(2019/C 131/67)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Suuren jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 462, 12.12.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 12.2.2019 — Hangzhou Lezoo traveling equipment v. EUIPO — Promotional Traders (GREEN HERMIT)

(asia T-60/18) ⁽¹⁾

(2019/C 131/68)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Viidennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 104, 19.3.2018.

**Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 15.2.2019 — Intercontinental Exchange Holdings v. EUIPO
(BRENT)**

(asia T-725/18) ⁽¹⁾

(2019/C 131/69)

Oikeudenkäyntikieli: englantia

Kahdeksannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 65, 18.2.2019.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI